

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Γ´

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 1

- Γ Μακ. 1,1 Ὁ δὲ Φιλοπάτωρ μαθὼν παρὰ τῶν ἀνακομισθέντων τὴν γενομένην τῶν ὑπ' αὐτοῦ κρατουμένων τόπων ἀφαίρεσιν ὑπὸ Ἀντιόχου παραγγείλας ταῖς πάσαις δυνάμεσι πεζικαῖς τε καὶ ἵππικαῖς αὐτοῦ καὶ τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην συμπαραλαβὼν, ἐξώρμησε μέχρι τῶν κατὰ Ῥαφίαν τόπων, ὅπου παρεμβεβλήκεισαν οἱ περὶ Ἀντίοχον.
- Γ Μακ. 1,1 Ὁ Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ, ὅταν ἐπληροφορήθη ἀπὸ τους επανελθόντας ἐκ τῆς Παλαιστίνης ἀνθρώπους, ὅτι ὁ Ἀντίοχος ἀφῆρσε τὰ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ πρότερον ἐδάφη τῆς Παλαιστίνης, διέταξεν ὅλας τὰς εἰς τὴν Αἴγυπτον πεζικὰς καὶ ἵππικὰς αὐτοῦ δυνάμεις νὰ ετοιμασθοῦν πρὸς πόλεμον. Ἀφοῦ δὲ παρέλαβε καὶ τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἀρσινόην ἀνεχώρησε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Παλαιστίνην μέχρι τῶν τόπων τῆς πόλεως Ῥαφία, ὅπου εἶχε στρατοπεδεύσει ὁ Ἀντίοχος καὶ ὁ στρατὸς του.
- Γ Μακ. 1,2 Θεόδωτος δὲ τὶς ἐκπληρῶσαι τὴν ἐπιβουλὴν διανοηθεὶς, παραλαβὼν τῶν προϋποτεταγμένων αὐτῷ ὅπλων Πτολεμαϊκῶν τὰ κράτιστα, διεκομίσθη νύκτωρ ἐπὶ τὴν τοῦ Πτολεμαίου σκηνὴν ὡς μόνος κτείνει αὐτὸν καὶ ἐν τούτῳ διαλύσαι τὸν πόλεμον.
- Γ Μακ. 1,2 Καποῖος ὁμῶς Θεόδωτος, ἀπὸ τὸν στρατὸν τοῦ Ἀντιόχου, ἐσκέφθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἓνα ἰδικὸν τοῦ δόλιον καὶ ἐγκληματικὸν σχέδιον διὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου. Παρέλαβε, δηλαδὴ, αὐτὸς τοὺς γενναιοτάτους ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τοῦ Πτολεμαίου, οἱ ὁποῖοι προηγουμένως ἦσαν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, ἀπεφάσισε καὶ μετέβη κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Πτολεμαίου, διὰ νὰ φονεύσῃ αὐτὸς μόνος τοῦ ἐκείνου καὶ νὰ θέσῃ ἔτσι τέρμα στὸν πόλεμον.
- Γ Μακ. 1,3 τοῦτον δὲ διαγαγὼν Δοσίθεος ὁ Δριμύλου λεγόμενος, τὸ γένος Ἰουδαῖος, ὕστερον δὲ μεταβαλὼν τὰ νόμιμα καὶ τῶν πατρίων δογμάτων ἀπηλλοτριωμένος, ἄσημόν τινα κατέκλινεν ἐν τῇ σκηνῇ, ὃν συνέβη κομίσασθαι τὴν ἐκείνου κόλασιν.
- Γ Μακ. 1,3 Καποῖος ὁμῶς Δοσίθεος, υἱὸς τοῦ Δριμύλου- ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων, ὕστερον ὁμῶς ἀπηνήθη τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ εἶχεν ἀποξενωθῆ ἀπὸ τὰς πατροπαραδότους ἱεράς παραδόσεις- αὐτὸς λοιπὸν ὠδήγησε τὸν Πτολεμαῖον εἰς ἄλλην σκηνὴν καὶ ἔβαλε νὰ κατακλιθῆ εἰς τὴν βασιλικὴν κλίνην κάποιον ἄσημον Αἰγύπτιον. Εἰς αὐτὴν δὲ ὠδήγησε τὸν Θεόδωτον καὶ ἐκεῖνος ἐφόνευσεν τὸν Αἰγύπτιον. Καὶ ἔτσι ὁ Αἰγύπτιος αὐτὸς ἔλαβε τιμωρίαν, ἣ ὁποία προωρίζετο διὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν Φιλοπάτορα. Ὁ πόλεμος φυσικὰ δὲν ἐματαιώθη.
- Γ Μακ. 1,4 γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης καὶ τῶν πραγμάτων μᾶλλον ἐρῶμένων τῷ Ἀντιόχῳ, ἰκανῶς ἢ Ἀρσινόῃ ἐπιπορευσαμένη τὰς δυνάμεις παρεκάλει, μετὰ οἴκτου καὶ δακρύων τοὺς πλοκάμους λελυμένη, βοηθεῖν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς τέκνοις καὶ γυναιξὶ θάρραλέως, ἐπαγγελλομένη δώσειν νικήσασιν ἐκάστῳ δύο μνᾶς χρυσίου.
- Γ Μακ. 1,4 Ἐλαβε χώραν μίαν σκληρὰ μάχην μετὰ τῷ Ἀντιόχῳ καὶ Φιλοπάτορος καὶ ἐφαίνετο ἀποκλίνουσα ἡ μάχη ὑπὲρ τοῦ Ἀντιόχου. Τότε ἡ Ἀρσινόη, διερχομένη εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν διὰ μέσου τῶν δυνάμεων τοῦ στρατοῦ τῶν Αἰγυπτίων, με ἐκφρασίαν πόνου, με δάκρυα, με τὴν κόμην τῆς λυμένην, παρακαλοῦσε θερμῶς νὰ ἀγωνισθοῦν γενναίως ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν τῶν, ὑπὲρ τῶν τέκνων τῶν καὶ τῶν γυναικῶν τῶν. Ὑπέσχετο δὲ ὅτι θὰ δώσειν, εἰν νικήσῃ, στὸν καθὲ στρατιώτην δύο μνας χρυσᾶς.
- Γ Μακ. 1,5 καὶ οὕτω συνέβη τοὺς ἀντιπάλους ἐν χειρονομίαις διαφθαρῆναι, πολλοὺς δὲ καὶ δορυαλώτους συλληφθῆναι.
- Γ Μακ. 1,5 Ἀναθαρρήσαντες οἱ Αἰγύπτιοι ἐπολέμησαν με ἠρωϊσμόν, ἦλθαν εἰς χεῖρας με τοὺς ἐχθροὺς τῶν, ἐφόνευσαν πολλοὺς καὶ πολλοὺς ἄλλους συνέλαβαν αἰχμαλώτους κατὰ τὴν μάχην.
- Γ Μακ. 1,6 κατακρατήσας δὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἔκρινε τὰς πλησίον πόλεις ἐπελθὼν παρακαλέσαι.
- Γ Μακ. 1,6 Ὅταν ὁ Φιλοπάτωρ ὑπερίσχυεν ἐναντίον τῆς ἐχθρικής αὐτῆς ἐπιθέσεως τοῦ Ἀντιόχου, ἔκρινε καλὸν νὰ ἐπισκεφθῆ τὰς γύρω πόλεις καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς κατοίκους τῶν.
- Γ Μακ. 1,7 ποιήσας δὲ τοῦτο καὶ τοῖς τεμένεσι δωρεὰς ἀπονείμας, εὐθαρσεῖς τοὺς ὑποτεταγμένους κατέστησε.
- Γ Μακ. 1,7 Ἐπραγματοποίησε δὲ ὄντως τὴν ἀπόφασίν του. Διένειμε δῶρα στοὺς ναοὺς τῶν χωρῶν αὐτῶν καὶ ἔτσι ἐνέπνευσε θάρρος στοὺς υπηκόους του.
- Γ Μακ. 1,8 Τῶν δὲ Ἰουδαίων διαπεμφαμένων πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς γερουσίας καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ἀσπασομένους αὐτὸν καὶ ξένια κομιοῦντας καὶ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι συγχαρησομένους, συνέβη μᾶλλον αὐτὸν προθυμηθῆναι ὡς τάχιστα πρὸς αὐτοὺς παραγενέσθαι.
- Γ Μακ. 1,8 Οἱ Ἰουδαῖοι ἐπέστειλαν πρὸς τὸν Φιλοπάτορα ἐκπροσώπους τῶν ἀπὸ τὴν γερουσίαν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, νὰ τον χαιρετήσῃ, νὰ τον συγχαροῦν διὰ τὴν νίκην του καὶ νὰ του δώσῃ δῶρα. Αὐτὸς δὲ εὐχαριστήθη ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἐπροθυμοποιήθη νὰ μεταβῆ πρὸς αὐτοὺς, ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

- Γ Μακ. 1,9 διακομισθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ θύσας τῷ μεγίστῳ Θεῷ καὶ χάριτας ἀποδίδους καὶ τῶν ἐξῆς τι τῷ τόπῳ ποιήσας καὶ δὴ παραγενόμενος εἰς τὸν τόπον καὶ τῆ ἰσπουδαιότητι καὶ εὐπρεπεῖα καταπλαγεὶς,
- Γ Μακ. 1,9 Ἠλθε πρᾶγματι εἰς τα Ἱεροσόλυμα, εθυσίασεν στον μέγιστον Θεόν του Ἰσραὴλ καὶ ευχαρίστησεν αὐτόν. Ἀφοῦ δε ἐπράξε το ἀρμόζον στον ἱερόν εκείνον τόπον, καὶ μάλιστα αφοῦ ἐφθασεν στον ἱερόν ναόν, ἐξεπλάγη, διότι εἶδε τὴν ἐπιμέλειαν των Ἰουδαίων δια τον ναόν των καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν του ναοῦ.
- Γ Μακ. 1,10 θαυμάσας δὲ καὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ εὐταξίαν, ἐνεθυμήθη βουλεύσασθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν.
- Γ Μακ. 1,10 Εθαύμασε δε καὶ τὴν εὐταξίαν του ναοῦ. Ἐβαλεν στον νουν του καὶ ἐπήρε τὴν ἀπόφασιν να εἰσέλθῃ εἰς αὐτόν.
- Γ Μακ. 1,11 τῶν δὲ εἰπόντων μὴ καθήκειν γίνεσθαι τοῦτο, διὰ τὸ μηδὲ τοῖς ἐκ τοῦ ἔθνους ἐξεῖναι εἰσιέναι, μηδὲ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν, ἀλλ' ἢ μόνῳ τῷ προηγουμένῳ πάντων ἀρχιερεῖ, καὶ τούτῳ ἅπαξ κατ' ἐνιαυτόν, οὐδαμῶς ἠβούλετο πείθεσθαι.
- Γ Μακ. 1,11 Εκείνοι ὁμῶς του εἶπαν, ὅτι δεν πρέπει να γινή κάτι τέτοιο, διότι ἡ εἰσοδος στον ναόν δεν ἐπιτρέπεται ὄχι μόνον στους λαϊκοὺς Ἰουδαίους ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τους ἱερεῖς. Ἐπιτρέπεται δε μόνον στον ἀρχηγόν των, στον ἀρχιερέα, καὶ εἰς αὐτόν μίαν φορὰν το ἔτος. Ὁ Φιλοπάτωρ ὁμῶς κατ' οὐδένα τρόπον ἠθέλε να πεισθῆ καὶ να υποχωρήσῃ.
- Γ Μακ. 1,12 τοῦ τε νόμου παραγνωσθέντος, οὐδαμῶς ἀπέλιπε προφερόμενος ἑαυτόν δεῖν εἰσελθεῖν λέγων· καὶ εἰ ἐκεῖνοι ἐστέρηνται ταύτης τῆς τιμῆς, ἐμὲ οὐ δεῖ.
- Γ Μακ. 1,12 Μολονότι δε ἀνεγνώσθη ἐνώπιόν του καὶ το σχετικόν χωρίον του Νομου, αὐτός κατ' οὐδένα λόγον ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν του λέγων, ὅτι πρέπει αὐτός να εἰσέλθῃ στον ναόν. Προσέθεσε δε ὅτι, “ἔστω καὶ αν οἱ ἄλλοι ἐστερήθησαν ἀπὸ αὐτὴν τὴν τιμὴν, ἐγὼ ὁμῶς δεν πρέπει να στερηθῶ”.
- Γ Μακ. 1,13 καὶ ἐπυνθάνετο διὰ τίνα αἰτίαν εἰσερχόμενον αὐτόν εἰς πᾶν τέμενος οὐθεὶς ἐκώλυσε τῶν παρόντων.
- Γ Μακ. 1,13 Ἐζήτησε να πληροφορηθῆ τὴν αἰτίαν, δια τὴν ὁποίαν, ἐνῶ αὐτός εἰσῆρχετο εἰς τὴν αὐλὴν παντός ναοῦ, κανεὶς ἀπὸ τους παρευρισκομένους δεν τον ἠμπόδισεν.
- Γ Μακ. 1,14 καὶ τις ἀπρονοήτως ἔφη κακῶς αὐτὸ τοῦτο τερατεύεσθαι.
- Γ Μακ. 1,14 Ἐνας δε Ἰουδαίος κατὰ τρόπον ἀπερίσκεπτον ἀπήντησεν, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ παρανομία κακῶς ἐγένεν.
- Γ Μακ. 1,15 γενομένου δέ, φησι, τούτου διὰ τίνα αἰτίαν, οὐχὶ πάντως εἰσελεύσεσθαι καὶ θελόντων αὐτῶν καὶ μὴ;
- Γ Μακ. 1,15 Ὁ βασιλεὺς ἀπήντησε· “αφοῦ ὁπωσδήποτε δια κάποιον αἰτίαν του ἐπετράπη ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αὐλὴν του ναοῦ, δεν θα πρέπει ὁπωσδήποτε να εἰσέλθῃ καὶ στον ἴδιον τον ναόν εἴτε το θέλουν αὐτοὶ εἴτε ὄχι;”
- Γ Μακ. 1,16 τῶν δὲ ἱερέων ἐν ταῖς ἀγίαις ἐσθήσεσι προπεσόντων καὶ δεομένων τοῦ μεγίστου Θεοῦ βοηθεῖν τῆ ἐνεστώσῃ ἀνάγκῃ καὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ κακῶς ἐπιβαλλομένου μεταθεῖναι κραυγῆς τε μετὰ δακρῶν τὸ ἱερόν ἐμπλησάντων,
- Γ Μακ. 1,16 Τότε οἱ ἱερεῖς με τὰς ἱερατικὰς των στολὰς ἐπεσαν κατὰ, γῆς ἐνώπιον του μεγίστου Θεοῦ καὶ τον παρεκάλουν να τους βοηθήσῃ εἰς τὴν παρούσαν δύσκολον περίστασιν, να μετατρέψῃ καὶ ματαιώσῃ τὴν ὁρμὴν του κακῶς ἐπιμένοντος βασιλέως. Εἶχαν δε γεμίσει τον ἱερόν ναόν με τὰς κραυγὰς καὶ τὰ δάκρυα των.
- Γ Μακ. 1,17 οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἀπολιπόμενοι ταραχθέντες ἐξεπήδησαν, ἄδηλον τιθέμενοι τὸ γινόμενον.
- Γ Μακ. 1,17 Οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀπομείνει καὶ εὐρίσκοντο εἰς τὴν πόλιν, ἐταράχθησαν ἀπὸ το γεγονός αὐτό καὶ ἀνεπήδησαν ἔξω, διότι ἐνόμισαν ὅτι κάτι το πολὺ παράδοξον γίνετα ἐκεῖ.
- Γ Μακ. 1,18 αἱ τε κατάκλειστοι παρθένοι ἐν θαλάμοις σὺν ταῖς τεκούσαις ἐξώρμησαν καὶ σποδῶ καὶ κόνει τὰς κεφαλὰς πασάμεναι, γόνων τε καὶ στεναγμῶν τὰς πλατείας ἐνεπιμπλων.
- Γ Μακ. 1,18 Αἱ παρθένοι, που ἦσαν κλεισμένα εἰς τὰ δωμάτια των με τὰς μητέρας των, ὥρμησαν ἔξω, ἔθεσαν στάκτην καὶ χῶμα εἰς τὰς κεφαλὰς των, ἐγέμισαν δε τὰς πλατείας τῆς Ἱερουσαλήμ με στεναγμοὺς καὶ θρήνους.
- Γ Μακ. 1,19 αἱ δὲ καὶ προσαρτίως ἐσταλμένα τούς πρὸς ἀπάντησιν διατεταγμένους παστοὺς καὶ τὴν ἀρμόζουσαν αἰδῶ παραλείπουσαι, δρόμον ἄτακτον ἐν τῆ πόλει συνίσταντο.
- Γ Μακ. 1,19 Καὶ αἱ νεόνυμφοι, αἱ ὁποῖα κατὰ τὰ ἰουδαϊκὰ ἔθιμα ἔμεναν πρὸς καιρόν χωρισμένοι ἀπὸ τους ἄλλους λόγῳ του προσφάτου γάμου των, ἐγκατέλειψαν τους περιποιημένους νυμφικούς θαλάμους των, ἔθεσαν κατὰ μέρος τὴν ἀρμόζουσαν εἰς αὐτὰς αἰδημοσύνην καὶ ἔτρεχαν εἰς τὴν πόλιν ἀτάκτως.
- Γ Μακ. 1,20 τὰ δὲ νεογνὰ τῶν τέκνων, αἱ τε πρὸς τούτοις μητέρες καὶ τιθηνοὶ παραλιποῦσαι ἄλλως καὶ ἄλλως, αἱ μὲν κατ' οἴκου, αἱ δὲ κατὰ τὰς ἀγυῖας, ἀνεπιστρέπτως εἰς τὸ πανυπέρτατον ἱερόν ἠθροίζοντο.
- Γ Μακ. 1,20 Αἱ δε μητέρες καὶ αἱ τροφοὶ ἀφῆναν ἔδω καὶ ἐκεῖ τὰ μικρὰ των παιδιὰ, ἄλλαι μὲν εἰς τὰ σπίτια των ἄλλαι δε στους δρόμους, καὶ συνεκεντρώνοντο ἀποφασιστικῶς στον πανσεβάσμιον ναόν των.
- Γ Μακ. 1,21 ποικίλη δὲ ἦν τῶν εἰς τοῦτο συλληγομένων ἢ δέησις ἐπὶ τοῖς ἀνοσίως ὑπ' ἐκείνου κατεγχειρουμένοις.
- Γ Μακ. 1,21 Μεγάλῃ καὶ πολὺτροπος ἦτο ἡ δέησις πρὸς τον Θεόν στον ἱερόν εκείνον τόπον, δια το ἐπιχαρούμενον ἀπὸ τον Φιλοπάτορα ἀνοσιούργημα.
- Γ Μακ. 1,22 σὺν τε τούτοις οἱ τῶν πολιτῶν θρασυθέντες οὐκ ἠνείχοντο τέλεον αὐτοῦ ἐπικειμένου καὶ τὸ τῆς προθέσεως αὐτοῦ ἐκπληροῦν διανοουμένου.
- Γ Μακ. 1,22 Ἐκτός ὁμῶς αὐτῶν καὶ μερικοὶ ἀπὸ τους πολίτας ἐξεγερθέντες δεν ἠνείχοντο κατὰ κανένα τρόπον τὴν ἐπιμονὴν

του Φιλοπάτορος, ο οποίος εσκέπτετο οπωσδήποτε να εκπληρώσει την απόφασίν του.

- Γ Μακ. 1,23 φωνήσαντες δὲ τὴν ὀρμὴν ἐπὶ τὰ ὄπλα ποιήσασθαι καὶ θαρράλως ὑπὲρ τοῦ πατρῶου νόμου τελευτᾶν, ἰκανὴν ἐποίησαν ἐν τῷ τόπῳ τραχύτητα, μόλις δὲ ὑπὸ τε τῶν γεραιῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀποτραπέντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν τῆς δεήσεως ἔστησαν στάσιν.
- Γ Μακ. 1,23 Ὅταν δε αὐτοὶ ἐκραύγασαν καὶ ἐξήγειραν τὴν ὀρμὴν τοῦ πλήθους νὰ πάρουν εἰς τὰ χέρια τῶν τὰ ὄπλα καὶ με θάρρος νὰ ἀποθάνουν χάριν τοῦ πατρικοῦ Νομοῦ, ἐπροκάλεσαν μεγάλην ἀναταραχὴν στὸν ἱερόν ἐκεῖνον τόπον. Μόλις δε καὶ μετὰ βίας συγκερατῆθησαν ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδαίους καὶ ἐπανήλθαν εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν τῆς προσευχῆς.
- Γ Μακ. 1,24 καὶ τὸ μὲν πλῆθος ὡς ἔμπροσθεν ἐν τούτοις ἀνεστρέφετο δεόμενον.
- Γ Μακ. 1,24 Καὶ τὸ μὲν πλῆθος, καθ' ὃν χρόνον ἐξειλίσσοντο τὰ γεγονότα αὐτά, εἶχεν ἐπιδοθῆ, ὅπως καὶ προηγουμένως εἰς τὴν προσευχὴν.
- Γ Μακ. 1,25 οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα πρεσβύτεροι πολλαχῶς ἐπειρῶντο τὸν ἀγέρωχον αὐτοῦ νοῦν ἐξιστάνειν τῆς ἐντεθυμημένης βουλής.
- Γ Μακ. 1,25 Οἱ πρεσβύτεροι ὁμῶς ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ποὺ ἦσαν γύρω ἀπὸ τὸν βασιλέα, προσπαθοῦσαν με κάθε τρόπον νὰ ἀπομακρύνουν καὶ ματαιώσουν τὴν ἀλαζονικὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος εἶχε πάρει.
- Γ Μακ. 1,26 θρασυθεῖς δὲ καὶ πάντα παραπέμπας ἤδη καὶ πρόσβασιν ἐποιεῖτο, τέλος ἐπιθήσειν δοκῶν τῷ προειρημένῳ.
- Γ Μακ. 1,26 Ὁ Φιλοπάτωρ ὁμῶς ἐξωργίσθη καὶ ὅλας τὰς παρακλήσεις ἐκεῖνων τὰς ἔθεσε κατὰ μέρος, ἀπεφάσισε δε νὰ θέσῃ τέρμα στὸ προλεχθὲν αὐτὸ ζήτημα καὶ νὰ εἰσέλθῃ στὸν ναόν.
- Γ Μακ. 1,27 ταῦτα οὖν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὄντες θεωροῦντες ἐτράπησαν εἰς τὸ σὺν τοῖς ἡμετέροις ἐπικαλεῖσθαι τὸν πᾶν κράτος ἔχοντα τοῖς παροῦσιν ἐπαμῦναι, μὴ παριδόντα τὴν ἄνομον καὶ ὑπερήφανον πρᾶξιν.
- Γ Μακ. 1,27 Αὐτὰ, λοιπὸν, βλέποντες καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ ἦσαν γύρω ἀπὸ τὸν βασιλέα, ἠνώθησαν καὶ αὐτοὶ με τοὺς ἄλλους ἰδικούς μας Ἰουδαίους καὶ παρακαλοῦσαν τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν δύναμιν νὰ υπερασπίσῃ τὸν ναόν τοῦ ἀπὸ τὴν ἐπικρεμαμένην ἀπειλὴν καὶ νὰ μὴ παραβλέψῃ τὴν παράνομον καὶ ὑπερήφανον αὐτὴν πρᾶξιν.
- Γ Μακ. 1,28 ἐκ δὲ τῆς πυκνοτάτης τε καὶ ἐμπόνου τῶν ὄχλων συναγομένης κραυγῆς ἀνείκαστος τις ἦν βοή·
- Γ Μακ. 1,28 Μία δε ἀπερίγραπτος βοή ἠκούετο καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἀπὸ τὴν ἐπαναλαμβανομένην ὀδυνηρὰν κραυγὴν τῶν ὄχλων, ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ ἐκεῖ.
- Γ Μακ. 1,29 δοκεῖν γὰρ ἦν μὴ μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὰ τεῖχη καὶ τὸ πᾶν ἔδαφος ἠχεῖν, ἅτε δὴ τῶν πάντων τότε θάνατον ἀλλασσομένων ἀντὶ τῆς τοῦ τόπου βεβηλώσεως.
- Γ Μακ. 1,29 Ἐνόμιζε κανεῖς ὅτι ὄχι μόνον οἱ ἀνθρώποι ἐφώναζαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ τεῖχη καὶ ὁλόκληρον τὸ ἔδαφος ἀντηχοῦσε, διότι ὅλοι ἐπροτιμοῦσαν τὸν θάνατον ἀντὶ τῆς βεβηλώσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 2

- Γ Μακ. 2,1 Ὁ μὲν οὖν ἀρχιερεὺς Σίμων ἐξεναντίας τοῦ ναοῦ κάμψας τὰ γόνατα καὶ τὰς χεῖρας προτεινάς εὐτάκτως, ἐποίησατο τὴν δέησιν τοιαύτην.
- Γ Μακ. 2,1 Ὁ μὲν λοιπὸν ἀρχιερεὺς Σίμων ἔκαμψε τὰ γόνατα ἀπέναντι τοῦ ναοῦ, ὑψωσε με εὐλαβειαν τὰς χεῖρας τοῦ στὸν οὐρανὸν καὶ ἔκαμε τὴν ἐξῆς προσευχὴν.
- Γ Μακ. 2,2 Κύριε Κύριε, βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν καὶ δέσποτα πάσης κτίσεως, ἅγιε ἐν ἁγίοις, μόναρχε, παντοκράτωρ, πρόσχες ἡμῖν καταπονουμένοις ὑπὸ ἀνοσίου καὶ βεβήλου θράσει καὶ σθένει πεφρυαγμένον.
- Γ Μακ. 2,2 “Κυριε, Κυριε, βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν, Δέσποτα ὁλοκλήρου τῆς κτίσεως, ἁγιώτατε, μονοκράτωρ, παντοκράτωρ, δώσε προσοχὴν εἰς ἡμᾶς σήμερον, οἱ ὁποῖοι καταταλαιπωροῦμεθα ἀπὸ ἀνόσιον καὶ βέβηλον, ὁ ὁποῖος καυχᾶται καὶ αὐθαδιάζει δια τὴν θρασύτητά του καὶ τὴν δύναμίν του.
- Γ Μακ. 2,3 σὺ γὰρ ὁ κτίσας τὰ πάντα καὶ τῶν ὄλων ἐπικρατῶν δυνάστης δίκαιος εἶ καὶ τοὺς ὕβρει καὶ ἀγερωχίᾳ πρᾶσσοντάς τι κρίνεις.
- Γ Μακ. 2,3 Διότι συ, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησες τὰ σύμπαντα καὶ ἐν τῇ ἀπειρῳ σου δυνάμει, εἶσαι κυρίαρχος ὄλων τῶν ορατῶν καὶ ἀοράτων, εἶσαι δίκαιος καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου κρίνεις ὅλους, ὅσοι ἐπάνω εἰς τὴν ἀλαζονεῖαν καὶ ἀγερωχίαν τῶν κάμνουν κάτι τὸ ἀσεβές.
- Γ Μακ. 2,4 σὺ τοὺς ἔμπροσθεν ἀδικίαν ποιήσαντας, ἐν οἷς καὶ γίγαντες ἦσαν ῥώμη καὶ θράσει πεποιθότες, διέφθειρας ἐπαγαγὼν αὐτοῖς ἀμέτρητον ὕδωρ.
- Γ Μακ. 2,4 Σὺ ἐξηφάνισες ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι εἰς προηγουμένας ἐποχὰς διέπραξαν ἀδικίας. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν καὶ γίγαντες κατὰ τὴν σωματικὴν δύναμιν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν πεποιθήσιν εἰς τὴν θρασύτητά των. Αὐτοὺς τοὺς ἐξωλόθρευες ἀποστείλας ἐναντίον τῶν ἀπροσμετρήτους ὄγκους ὑδάτων δια τοῦ κατακλυσμοῦ.
- Γ Μακ. 2,5 σὺ τοὺς ὑπερηφανίαν ἐργαζομένους Σοδομίτας, διαδήλους ταῖς κακίαις γενομένους, πυρὶ καὶ θείῳ

κατέφλεξας, παράδειγμα τοῖς ἐπιγινομένοις καταστήσας.

- Γ Μακ. 2,5 Σὺ τοὺς Σοδομίτας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν δούλοι εἰς τὴν ἀλαζονείαν τῶν καὶ ἐγέναν γνῶστοι ἀπὸ τὰς κακίας τῶν, τοὺς κατέκαυσες διὰ τοῦ πυρός καὶ τοῦ θείου, καὶ κατέστησες ἔτσι αὐτοὺς παράδειγμα τιμωρίας εἰς τὰς κατόπιν γενεάς.
- Γ Μακ. 2,6 σὺ τὸν θρασὺν Φαραὼ καταδουλωσάμενον τὸν λαόν σου τὸν ἅγιον Ἰσραὴλ, ποικίλαις καὶ πολλαῖς δοκιμάσας τιμωρίαις, ἐγνώρισας τὴν σὴν δυναστείαν, ἐφ' αἷς ἐγνώρισας τὸ μέγα σου κράτος·
- Γ Μακ. 2,6 Σὺ τὸν θρασὺν Φαραὼ, ὁ ὁποῖος εἶχε καταδουλώσει τὸν ἅγιόν σου λαόν, τὸν ἰσραηλιτικόν, τὸν ἐτιμώρησες με πολλὰς καὶ ποικίλας τιμωρίας καὶ κατέστησες γνωστὴν τὴν ἀκατανίκητον δυνάμιν σου. Με αὐτὰς ἔκαμες γνώστην εἰς ὅλους τὴν ἀκατανίκητον ἰσχὺν σου.
- Γ Μακ. 2,7 καὶ ἐπιδιώξαντα αὐτὸν σὺν ἄρμασι καὶ ὄχλων πλήθει ἐπέκλυσας βάθει θαλάσσης, τοὺς δὲ ἐμπιστεύσαντας ἐπὶ σοὶ τῷ τῆς ἀπάσης κτίσεως δυναστεύοντι σώους διεκόμισας,
- Γ Μακ. 2,7 Διότι αὐτὸν τὸν Φαραὼ, ὁ ὁποῖος με πολεμικὰ ἄρματα καὶ με πλήθος λαοῦ κατεδίωξε τὸν ἰσραηλιτικόν λαόν, τὸν ἐπνίξες εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Τοὺς δε Ἰσραηλίτας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐμπιστευθῆ τὴν σωτηρίαν τῶν εἰς σε τὸν βασιλέα ὅλης τῆς κτίσεως, ὠδήγησες σώους διὰ μέσου τῆς θαλάσσης.
- Γ Μακ. 2,8 οἱ καὶ συνιδόντες ἔργα σῆς χειρὸς ἤνεσάν σε τὸν παντοκράτορα.
- Γ Μακ. 2,8 Αὐτοὶ δε ὅταν εἶδαν καὶ κατενόησαν τὰ θαυμαστὰ ἔργα τῆς παντοδυνάμου δεξιᾶς σου, ἐδοξολόγησαν σε τὸν παντοκράτορα.
- Γ Μακ. 2,9 σὺ, βασιλεῦ, κτίσας τὴν ἀπέραντον καὶ ἀμέτρητον γῆν, ἐξελέξω τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἀγίασας τὸν τόπον τοῦτον εἰς ὄνομά σοι τῷ τῶν ἀπάντων ἀπροσδεεῖ καὶ παρεδόξασας ἐν ἐπιφανείᾳ μεγαλοπρεπεῖ, σύστασιν ποιησάμενος αὐτοῦ πρὸς δόξαν τοῦ μεγάλου καὶ ἐντίμου ὀνόματός σου.
- Γ Μακ. 2,9 Σὺ, βασιλεῦ, εἶσαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησες τὸν ἀπέραντον καὶ ἀμέτρητον αὐτὸν κόσμον τῆς γῆς. Σὺ ἐξέλεξες τὴν πόλιν αὐτὴν, τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἡγίασες τὸν ἱερόν τοῦτον τόπον, τὸν ναόν, διὰ νὰ δοξάζεται τὸ Ὄνομά σου, καίτοι σὺ ἀπὸ τίποτε δὲν ἔχεις ἀνάγκην. Σὺ με τὴν μεγαλοπρεπὴ εἰς αὐτὸν ἐμφάνισίν σου ἐδόξασες τὸν ἱερόν τοῦτον ναόν καὶ τὸν κατέστησες ἔτσι ἅγιον, διὰ νὰ δοξάζεται τὸ μέγα καὶ πανέντιμον Ὄνομά σου.
- Γ Μακ. 2,10 καὶ ἀγαπῶν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπηγγείλω δὴ ὅτι ἐὰν γένηται ἡμῶν ἀποστροφή καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς στενοχωρία καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν τόπον τοῦτον δεηθῶμεν, εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως ἡμῶν.
- Γ Μακ. 2,10 Ἐπειδὴ ἀγαπᾷς τὸ ἰσραηλιτικόν ἔθνος, ὑπεσχέθης εἰς αὐτό, ὅτι ἐὰν ἀποστατήσωμεν καὶ ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ σε καὶ μᾶς καταλάβῃ στενοχωρία καὶ κατόπιν ἐλθῶμεν συντετριμμένοι στὸν ἱερόν τοῦτον ναόν καὶ προσευχηθῶμεν εἰς αὐτόν, σὺ θὰ ἀκούσῃς τὴν δέησιν ἡμῶν.
- Γ Μακ. 2,11 καὶ δὴ πιστὸς εἶ καὶ ἀληθινός.
- Γ Μακ. 2,11 Καὶ εἶσαι, Κυριε, πράγματι ἀξιόπιστος καὶ ἀληθινός εἰς τὰς ὑποσχέσεις σου.
- Γ Μακ. 2,12 ἐπεὶ δὲ πλεονάκις θλιβέντων τῶν πατέρων ἡμῶν ἐβοήθησας αὐτοῖς ἐν τῇ ταπεινώσει καὶ ἐρρύσω αὐτοὺς ἐκ μεγάλων κινδύνων,
- Γ Μακ. 2,12 Ἐπειδὴ, λοιπόν, πολλὰς φορές οἱ πατέρες μᾶς ἐβλήθησαν καὶ σὺ τοὺς ἐβοήθησες κατὰ τὴν ταλαιπωρίαν τῶν αὐτῶν καὶ τοὺς ἐγλύτωσες ἀπὸ μεγάλων κινδύνων,
- Γ Μακ. 2,13 ἰδοὺ δὲ νῦν, ἅγιε βασιλεῦ, διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἡμῶν ἀμαρτίας καταπονούμεθα καὶ ὑπετάγημεν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν καὶ παρείμεθα ἐν ἀδυναμίαις.
- Γ Μακ. 2,13 πρὸς σε καὶ ἡμεῖς καταφεύγομεν καὶ ὁμολογοῦμεν, ἰδοὺ καὶ τώρα, ἅγιε βασιλεῦ, ἐξ αἰτίας τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἀμαρτιῶν μᾶς ἔχομεν ὑποδουλωθῆ στους ἐχθρούς μᾶς, ἔχομεν παραλύσει ἀπὸ τὰς ἀδυναμίας μᾶς.
- Γ Μακ. 2,14 ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ καταπτώσει ὁ θρασὺς καὶ βέβηλος οὗτος ἐπιτηδεύει καθυβρίσαι τὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἀναδεδειγμένον τῷ ὀνόματι τῆς δόξης σου ἅγιον τόπον.
- Γ Μακ. 2,14 Ἀκριβῶς δε ἐξ αἰτίας τῆς καταπτώσεώς μᾶς ὁ θρασὺς καὶ βέβηλος βασιλεὺς ἐπιτηδεύεται με κάθε τρόπον νὰ ἐξευτελίῃ τὸν ἅγιον τοῦτον ναόν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται στὸν τόπον τοῦτον καὶ εἶναι ἀφιερῶμένος στὸ ἐνδοξόν Ὄνομά σου.
- Γ Μακ. 2,15 τὸ μὲν γὰρ οἰκητήριόν σου οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀνέφικτος ἀνθρώποις ἐστίν.
- Γ Μακ. 2,15 Ἡ κατοικία σου εἶναι ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ μένει ἀπρόσιτος στους ἀνθρώπους.
- Γ Μακ. 2,16 ἀλλ' ἐπεὶ εὐδοκήσας τὴν δόξαν σου ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ ἡγίασας τὸν τόπον τοῦτον,
- Γ Μακ. 2,16 Ἐπειδὴ ὅμως ἠυδόκησες πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου καὶ ἡγίασες καὶ ἀφιέρωσες τὸν τόπον τοῦτον ἐν μέσῳ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ,
- Γ Μακ. 2,17 μὴ ἐκδικήσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ τούτων ἀκαθαρσίᾳ, μηδὲ εὐθύνης ἡμᾶς ἐν βεβηλώσει, ἵνα μὴ καυχῆσονται οἱ παράνομοι ἐν θυμῷ αὐτῶν, μηδὲ ἀγαλλιάσονται ἐν ὑπερηφανίᾳ γλώσσης αὐτῶν λέγοντες·
- Γ Μακ. 2,17 μὴ τιμωρήσῃς ἡμᾶς παραχωρῶν τὴν βεβήλωσιν αὐτῶν καὶ μὴ καταλογίσῃς εἰς ἡμᾶς εὐθύνας διὰ τὸν μολυσμὸν τοῦτον· διὰ νὰ μὴ καυχῶνται οἱ παράνομοι ἐπάνω στὸν θυμὸν τῶν καὶ νὰ μὴ ἀγάλλωνται με τὴν κομπαστικὴν τῶν γλώσσαν λέγοντες·
- Γ Μακ. 2,18 ἡμεῖς καταπατήσαμεν τὸν οἶκον τοῦ ἁγιοῦ, ὥς καταπατοῦνται οἱ οἴκοι τῶν προσοχθισμάτων.

- Γ Μακ. 2,18 Ημείς κατεπατήσαμεν τον οίκον τούτον του αγιασμού του Θεού, όπως καταπατούνται και οι ναοί των ειδωλολατρικών βδελυγμάτων!
- Γ Μακ. 2,19 ἀπάλειψον τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ διασκέδασον τὰς ἀμπλακίας ἡμῶν καὶ ἐπίφανον τὸ ἔλεός σου κατὰ τὴν ὥραν ταύτην.
- Γ Μακ. 2,19 Σβήσε, λοιπόν, τας αμαρτίας μας, συγχώρησε τας παραβάσεις μας και κάμε φανερόν το ἔλεός σου προς ημάς κατὰ την ὥραν αὐτήν.
- Γ Μακ. 2,20 ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, καὶ δὸς αἰνέσεις ἐν στόματι τῶν καταπεπτωκότων καὶ συντετριμμένων τὰς ψυχὰς ποιήσας ἡμῖν εἰρήνην.
- Γ Μακ. 2,20 Ἀς μας καταλάβουν αμέσως οι οικτιρμοὶ σου και δώσε στο στόμα ημῶν των καταπεπτωκότων και συντετριμμένων δοξολογίαν προς το Ονομά σου, ειρηνεύων τας καρδίας μας”.
- Γ Μακ. 2,21 Ἐνταῦθα ὁ πάντων ἐπόπτης Θεὸς καὶ πρὸ πάντων ἅγιος ἐν ἁγίοις εἰσακούσας τῆς ἐνθέσμου λιτανείας, τὸν ὕβρει καὶ θράσει μεγάλως ἐπηρμένον ἐμάστιξεν αὐτόν,
- Γ Μακ. 2,21 Ἀμέσως μετὰ την προσευχὴν αὐτὴν ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἐπιβλέπει ἐπὶ ὅλων των ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ προαιώνιος, ὁ ἀγιώτατος, ἤκουσε την σύμφωνον προς τον Νομον του προσευχὴν αὐτὴν και ἐμαστίγωσε τον ἐπηρμένον ἐπάνω εἰς την ἀλαζονείαν του και θρασυτητα Φιλοπάτορα.
- Γ Μακ. 2,22 ἔνθεν καὶ ἔνθεν κραδῶνας αὐτόν ὡς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου, ὥστε κατ’ ἐδάφους ἄπρακτον, ἔτι καὶ τοῖς μέλεσι παραλελυμένον μηδὲ φωνῆσαι δύνασθαι δικαίᾳ περιπεπλεγμένον κρίσει.
- Γ Μακ. 2,22 Τον περιέφερεν ὁ Θεός ἀπὸ ἐδῶ και ἀπὸ ἐκεῖ ὡσάν κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον, ὥστε ἐν τέλει να πέση ἀκίνητος στο ἔδαφος με παράλυτα ὅλα τα μέλη του και να μη δύναται οὔτε μίαν λέξιν να ἀρθρώσῃ. Ἐτσι υπέστη την δικαίαν τιμωρίαν ἐκ μέρους του Θεοῦ.
- Γ Μακ. 2,23 ὄθεν οἱ τε φίλοι καὶ οἱ σωματοφύλακες αὐτοῦ ταχεῖαν καὶ ὀξεῖαν ἰδόντες τὴν καταλαβοῦσαν αὐτόν εὐθυναν, φοβούμενοι μὴ καὶ τὸ ζῆν ἐκλείπῃ, ταχέως αὐτόν ἐξεῖλκυσαν ὑπερβάλλοντι καταπεπληγμένοι φόβῳ.
- Γ Μακ. 2,23 Εἰς το γεγονός αὐτό οἱ φίλοι και οἱ σωματοφυλακές του εἶδον ἄμεσον και δεινὴν τιμωρίαν, που τον κατέλαβε, και ἐπειδὴ ἐφοβήθησαν, μήπως χάσῃ και την ζωὴν του, τον ἐσυραν ταχέως ἔξω ἀπὸ τον ναόν, συνεχόμενοι ἀπὸ μέγιστον φόβον.
- Γ Μακ. 2,24 ἐν χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀναλεξάμενος ἑαυτὸν οὐδαμῶς εἰς μετᾶμελον ἦλθεν ἐπιτιμηθεὶς, μετ’ ἀπειλῆς δὲ πικρᾶς ἀνέλυσε.
- Γ Μακ. 2,24 Συνήλθεν ἔπειτα ὁ βασιλεὺς, χωρὶς ὁμως καθόλου να συνετισθῃ και μεταμεληθῃ ἀπὸ την τιμωρίαν, που υπέστη, ἀλλὰ ἐφυγε με πικρὰς ἀπειλὰς ἐναντίον της πόλεως.
- Γ Μακ. 2,25 Διακομισθεὶς δὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ τῆς κακίας ἐπαύξων, διὰ δὲ τῶν προαποδεδειγμένων συμποτῶν καὶ ἐταίρων τοῦ παντός δικαίου κεχωρισμένων,
- Γ Μακ. 2,25 Ὅταν δε ἦλθεν εἰς την Αἴγυπτον ὑπὸ την κακὴν ἐπίδρασιν των προμνημονευθέντων συντρόφων και συμποτῶν του, οἱ ὁποῖοι εἶχαν χωρισθῇ ἀπὸ κάθε ἐννοίαν δικαίου, ἐπηύξησεν ἀκόμη περισσότερο την κακίαν του.
- Γ Μακ. 2,26 οὐ μόνον ταῖς ἀναριθμήτοις ἀσελγείαις διηκρέσθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον θράσους προῆλθεν, ὥστε δυσφυσίας ἐν τοῖς τόποις συνίστασθαι καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀτενίζοντας εἰς τὴν τοῦ βασιλέως πρόθεσιν καὶ αὐτοὺς ἔπεσθαι τῇ ἐκείνου θελήσει.
- Γ Μακ. 2,26 Δεν ηἰκρέσθη ὅτι παρεδόθη εἰς ἀναριθμήτους ἀσελγείας, ἀλλὰ ἐπροχώρησεν εἰς τόσῃν μεγάλην θρασυτητα, ὥστε συστηματικῶς διέδιδεν εἰς ὅλους τους τόπους συκοφαντίας κατὰ των Εβραίων. Πολλοὶ δε ἀπὸ τους φίλους του, κόλακες καθὼς ἦσαν, βλέποντες την πρόθεσιν του βασιλέως, τον ἀκολουθοῦσαν εἰς την ἐχθρικὴν του διάθεσιν κατὰ των Ἰουδαίων.
- Γ Μακ. 2,27 προέθετο δὲ δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἔθνους διαδοῦναι ψόγον· καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐλὴν πύργου στήλην ἀναστήσας ἐξεκόλαψε γραφήν,
- Γ Μακ. 2,27 Ἐπῆρε δε την ἀπόφασιν και ἀκόμη δημοσιώτερον να δυσφημῆσῃ το ἔθνος των Εβραίων. Εἰς τον πύργον του, λοιπόν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο στο ἀνάκτορόν του, διέταξε και ἔστησαν μίαν στήλην ἐπάνω εἰς την ὁποῖαν ἐχάραξαν την ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν·
- Γ Μακ. 2,28 μηδὲνα τῶν μὴ θυόντων εἰς τὰ ἱερά αὐτῶν εἰσεῖναι, πάντας δὲ τοὺς Ἰουδαίους εἰς λαογραφίαν καὶ οἰκετικὴν διάθεσιν ἀχθῆναι, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας βίᾳ φερομένους τοῦ ζῆν μεταστήσῃ,
- Γ Μακ. 2,28 “Δεν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἀπὸ ἐκείνους, που δεν προσφέρουν θυσίαν στους θεοὺς της χώρας, να εἰσέρχωνται εἰς τα ἱερά των, δηλαδὴ εἰς τας συναγωγὰς. Ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, που εὐρίσκονται εἰς την Αἴγυπτον να καταγραφοῦν στους καταλόγους των δούλων, και να περιέλθουν εἰς την κατάστασιν της δουλείας. Ἐκεῖνοι δε ἀπὸ αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι τυχόν θα ἀνθίσταντο εἰς την διαταγὴν αὐτήν, να συλλαμβάνωνται δια της βίας και να ἐκτελοῦνται.
- Γ Μακ. 2,29 τοὺς τε ἀπογραφομένους χαράσσεσθαι καὶ διὰ πυρός εἰς τὸ σῶμα παρασήμῳ Διονύσου κισσοφύλλῳ, οὓς καὶ καταχωρίσαι εἰς τὴν προσυνεσταλμένην αὐθεντίαν.
- Γ Μακ. 2,29 Οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι θα ἀπογράφωνται στους καταλόγους των υποδούλων θα στιγματίζονται και με

πυρακτωμένον σίδηρον στο σώμα των δια του σήματος του Θεού Διονύσου, ήτοι με φύλλον κισσού, και να κατατάσσονται εις την προαναφερθείσαν ταπεινήν κοινωνικήν θέσιν”.

- Γ Μακ. 2,30 ἵνα δὲ μὴ τοῖς πᾶσιν ἀπεχθόμενος φαίνηται, ὑπέγραψεν· ἐὰν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν προαιρῶνται ἐν τοῖς κατὰ τὰς τελετὰς μεμυημένοις ἀναστρέφεσθαι, τούτους ἰσοπολίτας Ἀλεξανδρεῦσιν εἶναι.
- Γ Μακ. 2,30 Δια να μη φανή δε και καταστή ο βασιλεύς μισητός από όλους, διέταξε και έγγραφαν και το εξής: “εάν μερικοί από τους Ιουδαίους προτιμούν να λαμβάνουν μέρος εις τας ειδωλολατρικὰς τελετὰς μαζί με τους άλλους μεμυημένους, αυτοί να είναι ἰσοι προς τους πολίτας Ἀλεξανδρεῖς”.
- Γ Μακ. 2,31 Ἔνιοι μὲν οὖν ἐπὶ πόλεως τὰς τῆς πόλεως εὐσεβείας ἐπιβάθρας στυγοῦντες εὐχερῶς ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν ὡς μεγάλης τινὸς κοινωνήσοντες εὐκλείας ἀπὸ τῆς ἐσομένης τῷ βασιλεῖ συναναστροφῆς.
- Γ Μακ. 2,31 Μερικοί, λοιπόν, από τους Ιουδαίους, τους κατοίκους της Ἀλεξανδρείας οι οποίοι εμισούσαν την εἰσοδὸν των εις την πόλιν της ευσεβείας, την Ἱερουσαλήμ, ευχερῶς υπετάχθησαν εις την διαταγὴν του Φιλοπάτορος, διότι ἐπίστευαν ὅτι με την επικοινωνίαν αὐτήν προς τον βασιλέα θα ἀποκτήσουν μεγάλην δόξαν.
- Γ Μακ. 2,32 οἱ δὲ πλείστοι γενναῖα ψυχῇ ἐνίσχυσαν και οὐ διέστησαν τῆς εὐσεβείας, τὰ τε χρήματα περὶ τοῦ ζῆν ἀντικαταλλασσόμενοι ἀδεῶς ἐπειρῶντο ἑαυτοὺς ῥύσασθαι ἐκ τῶν ἀπογραφῶν·
- Γ Μακ. 2,32 Οι περισσότεροι ὁμως ἐμειναν στερεοί εις την πίστιν των με γενναίαν ψυχὴν, και δεν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ την ευσέβειάν των. Προσφέροντες δε χρήματα, δια να εξασφαλίσουν μίαν ἀνευ φόβου ζωὴν, προσπαθοῦσαν με αὐτὰ να ἀπαλλαγὸν ἀπὸ τας ἀπογραφὰς.
- Γ Μακ. 2,33 εὐέλπιδες δὲ καθειστήκεισαν ἀντιλήψεως τεύξεσθαι· και τοὺς ἀποχωροῦντας ἐξ αὐτῶν ἐβδελύσσοντο και ὡς πολεμίους τοῦ ἔθνους ἔκρινον και τῆς κοινῆς συναναστροφῆς και εὐχρηστίας ἐστέρου.
- Γ Μακ. 2,33 Στηρίζοντες δε τας ωραίας ἐλπίδας των εις την εκ μέρους του Θεοῦ βοήθειαν, ἐβδελύσσοντο ἐκείνους, που ἀποχωροῦσαν ἀπὸ την θρησκείαν των, τους εθεωροῦσαν ἐχθροὺς του ἔθνους των και ουδεμίαν εις αὐτοὺς συναναστροφὴν και βοήθειαν παρεῖχον.

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 3

- Γ Μακ. 3,1 Ἄ και μεταλαμβάνων ὁ δυσσεβὴς ἐπὶ τοσοῦτον ἐχόλησεν, ὥστε οὐ μόνον τοῖς κατ’ Ἀλεξάνδρειαν διοργίζεσθαι, ἀλλὰ και τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ βαρυτέρως ἐναντιωθῆναι και προστάξει σπεύσαντας συναγαγεῖν πάντας ἐπὶ τὸ αὐτὸ και χειρίστῳ μόρῳ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι.
- Γ Μακ. 3,1 Όταν ο ασεβὴς Φιλοπάτωρ ἐπληροφορήθη την ευσεβὴ αὐτὴν στάσιν των Εβραίων, επικράνθη και ἐξωργισθη πάρα πολὺ, ὄχι μόνον ἐναντίον των Ιουδαίων της Ἀλεξανδρείας ἀλλὰ, βαρύτερον μάλιστα, και ἐναντίον ὄλων των εις την χώραν ευρισκομένων Εβραίων. Διέταξε δε να σπεύσουν και να συγκεντρώσουν ὅλους τους Εβραίους εις ἓνα και το αὐτὸ μέρος ἐντὸς της Ἀλεξανδρείας και να τους θανατώσουν με ἓνα βασανιστικὸν θάνατον.
- Γ Μακ. 3,2 τούτων δὲ οἰκονομουμένων φήμη δυσμενῆς ἐξηχεῖτο κατὰ τοῦ γένους ἀνθρώποις συμφρονοῦσιν εἰς κακοποιήσιν, ἀφορμῆς διδομένης εἰς διάθεσιν, ὡς ἂν ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτοὺς κωλύοντων.
- Γ Μακ. 3,2 Όταν δε ὅλα αὐτὰ ἐκοινοποιήθησαν και ἐτέθησαν εις ἰσχύν μία γενικὴ βοή ηκούετο ἐναντίον του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἀπὸ ἀνθρώπους, οι οποίοι εἶχαν τα αὐτὰ φρονήματα δια την κακοποιήσιν ἐκείνων, και εὗρισκαν τῶρα την ευκαιρίαν, να κάμουν το κακόν, δια την διάπραξιν του οποίου μέχρι τῶρα ἠμποδίζοντο ἀπὸ τους καθιερωμένους νόμους.
- Γ Μακ. 3,3 οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν μὲν πρὸς τοὺς βασιλεῖς εὐνοίαν και πίστιν ἀδιάστροφον ἦσαν διαφυλάσσοντες,
- Γ Μακ. 3,3 Οι Ιουδαῖοι ὁμως καθ’ ὅλον αὐτὸν τον καιρὸν ἐκρατοῦσαν ἀπαραμείωτον την καλὴν των διάθεσιν και την ἀφοσιώσιν των προς τους βασιλεῖς.
- Γ Μακ. 3,4 σεβόμενοι δὲ τὸν Θεὸν και τῷ τούτου νόμῳ πολιτευόμενοι χωρισμὸν ἐποιοῦν ἐπὶ τῷ κατὰ τὰς τροφὰς, δι’ ἣν αἰτίαν ἐνίοις ἀπεχθεῖς ἐφαίνοντο.
- Γ Μακ. 3,4 Ἐπειδὴ ὁμως ἐσέβοντο τον Θεὸν και ἐπολιτεύοντο σύμφωνα με τους νόμους αὐτοῦ, ἀπεχωρίζοντο ἀπὸ τους άλλους ἀνθρώπους λόγω των τροφῶν, τας οποίας ο Νομος των δεν ἐπέτρεπεν εις αὐτοὺς. Δι’ αὐτὸν τον λόγον ἦσαν μισητοὶ εις μερικούς ἀπὸ τους άλλους.
- Γ Μακ. 3,5 τῇ δὲ τῶν δικαίων εὐπραξίᾳ κοσμοῦντες τὴν συναναστροφὴν ἅπασιν ἀνθρώποις εὐδόκιμοι καθειστήκεισαν.
- Γ Μακ. 3,5 Ἐπειδὴ ὁμως αὐτοὶ ἐστολίζοντο με τα καλὰ ἔργα, που ἀρμόζουν στους δικαίους ἀνθρώπους, ἀνεστρέφοντο με ὅλους και ἐτσι ἀποκτοῦσαν την ἐκτίμησιν αὐτῶν.
- Γ Μακ. 3,6 τὴν μὲν οὖν περὶ τοῦ γένους ἐν πᾶσι θρυλουμένην εὐπραξίαν οἱ ἀλλόφυλοι οὐδαμῶς διηριθμήσαντο,
- Γ Μακ. 3,6 Ἀλλὰ οι περισσότεροι ἀπὸ τους ἐθνικούς την περίφημον αὐτὴν διαγωγὴν και συμπεριφορὰν των Εβραίων ἐνώπιον ὄλων των ἀνθρώπων δεν την υπελόγιζαν καθόλου.
- Γ Μακ. 3,7 τὴν δὲ περὶ τῶν προσκυνήσεων και τροφῶν διάστασιν ἐθρύλουν, φάσκοντες μήτε τῷ βασιλεῖ μήτε ταῖς δυνάμεσιν ὁμοσπόνδους τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι, δυσμενεῖς δὲ εἶναι και μέγα τι τοῖς πράγμασιν

έναντιοι μένουσ'· καὶ οὐ τῷ τυχόντι περιῆψαν ψόγω.

Γ Μακ. 3,7 Την ἀρνησίν των ὁμως να προσκυνούν τα εἰδῶλα και ἀνθρώπους και την ὡς προς τας τροφάς διαφοράν των με τους ἄλλους λαούς, την διέδιδαν ευρύτατα, με υπερβολήν μάλιστα, λέγοντες, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οὔτε στον βασιλέα, οὔτε εἰς τας ἀνωτέρας ἀρχάς υποτάσσονται, και ὅτι εἶναι ἐχθροὶ των και με μεγάλην ἐχθρότητα ἐναντιώνονται προς την κρατούσαν κατάστασιν. Ἐτσι δε διέδιδαν πολὺ μεγάλας συκοφαντίας ἐναντίον αὐτῶν.

Γ Μακ. 3,8 οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν Ἑλληνας οὐδὲν ἠδίκημένοι, παραχρῆν ἀπροσδόκητον περὶ τοὺς ἀνθρώπους θεωροῦντες καὶ συνδρομὰς ἀπροσκόπτους γινομένας, βοηθεῖν μὲν οὐκ ἔσθενον, τυραννικὴ γὰρ ἦν ἡ διάθεσις, παρεκάλουν δὲ καὶ δυσφόρως εἶχον καὶ μεταπεσεῖσθαι ταῦτα ὑπελάμβανον·

Γ Μακ. 3,8 Οἱ ἄλλοι ὁμως ἀπὸ τους Ἕλληνας, που κατοικοῦσαν εἰς την πόλιν και οἱ ὁποῖοι δεν εἶχαν καθόλου ἀδικηθῆ ἀπὸ τους Ἰουδαίους, ὅταν ἐβλεπαν την ἀπροσδόκητον αὐτὴν ἀναταραχὴν ἐναντίον των Ἰουδαίων και ἀνεμπόδιστον την γενικὴν καταφορὰν ἐναντίον των, δεν εἶχαν μεν την δυνατότητα να τους βοηθήσουν φανερώς, διότι η κρατούσα κατάστασις ἦτο τυραννικὴ, τους παρηγοροῦσαν ὁμως και ἐδυσφοροῦσαν οἱ ἴδιοι και παρηγοροῦσαν τους Ἰουδαίους και τους ἔλεγον, ὅτι δεν ἠμπορεῖ παρά θα μεταβληθῆ ἡ κατάστασις.

Γ Μακ. 3,9 μὴ γὰρ οὕτως παροραθῆσθαι τηλικοῦτο σύστημα μηδὲν ἠγνοηκός.

Γ Μακ. 3,9 Ἐπὶ πλέον δε ὅτι ἓνα τόσοσιν ἐπίσημον ἔθνος, που κανένα δεν εἶχεν ἀδικήσει, δεν ἦτο δυνατόν να παραγνωρισθῆ και να μη λάβῃ κάποια βοήθειαν.

Γ Μακ. 3,10 ἤδη δὲ καὶ τινες γείτονές τε καὶ φίλοι καὶ συμπραγματευόμενοι μυστικῶς τινὰς ἐπισπώμενοι, πίστεις ἐδίδουσαν συνασπιεῖν καὶ πᾶν ἔκτενές προσοίσεσθαι πρὸς ἀντίληψιν.

Γ Μακ. 3,10 Μερικοὶ δε γείτονες και φίλοι των Ἰουδαίων και συνάδελφοὶ των εἰς τας ἐμπορικὰς συναλλαγὰς ἔπαιρναν μερικὸς ἀπὸ τους Ἰουδαίους ἰδιαιτέρως και ἐδίδουσαν προς αὐτοὺς ὑπόσχεσιν, ὅτι θα πράξουσαν παν το δυνατόν και συστηματικόν, δια να προσφέρουσαν εἰς αὐτοὺς βοήθειαν.

Γ Μακ. 3,11 Ἐκεῖνος μὲν οὖν τῇ κατὰ τὸ παρὸν εὐημερία γεγαυρωμένος και οὐ καθορῶν τὸ τοῦ μεγίστου Θεοῦ κράτος, ὑπολαμβάνων δὲ διηνεκῶς ἐν τῇ αὐτῇ διαμένειν βουλή, ἔγραψε κατ' αὐτῶν ἐπιστολήν τήνδε·

Γ Μακ. 3,11 Ο Φιλοπάτωρ ὁμως ἀλαζονικός και ἀγέρωχος λόγω της προς το παρὸν ευημερίας του, και μη βλέπων καθόλου την δύναμιν του μεγάλου Θεοῦ, νομίζων δε ὅτι θα εὐρίσκετο πάντοτε εἰς την θέσιν, που σήμερον κατεῖχεν, ἔγραψεν ἐναντίον των Ἰουδαίων την ἀκόλουθον ἐπιστολήν·

Γ Μακ. 3,12 «Βασιλεὺς Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον καὶ κατὰ τόπον στρατηγοῖς και στρατιώταις χαίρειν και ἐρρώσθαι·

Γ Μακ. 3,12 “ἐγὼ, ο Πτολεμαῖος ο Φιλοπάτωρ εὐχομαι χαράν και υγιάν στους στρατηγούς και στρατιώτας μου των διαφόρων περιοχὴν της Αἰγύπτου.

Γ Μακ. 3,13 ἔρρωμαι δὲ καὶ ἐγὼ αὐτὸς και τὰ πράγματα ἡμῶν.

Γ Μακ. 3,13 Και ἐγὼ ο ἴδιος εἶμαι καλά, ὅπως ἐπίσης και ἡ κατάστασις των πραγμάτων μας.

Γ Μακ. 3,14 τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενομένης ἡμῖν ἐπιστρατείας, ἧς ἴστε και αὐτοί, τῇ τῶν θεῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπροπτότω συμμαχίᾳ και τῇ ἡμετέρᾳ δὲ ῥώμῃ κατὰ λόγον ἐπ' ἄριστον τέλος ἀχθείσης,

Γ Μακ. 3,14 Ἡ ἐκστρατεία μας ἐναντίον της Ἀσίας, δια την ὁποῖαν και σεις γνωρίζετε, με την ἀπρόσκοπτον βοήθειαν των θεῶν και με την ἰδικὴν σας ἀνδρείαν, ἐφθασεν εἰς ἄριστον τέλος σύμφωνα προς την ἐπιθυμίαν ὁλων μας.

Γ Μακ. 3,15 ἠγησάμεθα μὴ βία δόρατος, ἐπιεικείᾳ δὲ και πολλῇ φιλάνθρωπιᾳ τιθηνήσασθαι τὰ κατοικοῦντα Κοίλην Συρίαν και Φοινίκην ἔθνη εὐ ποιῆσαι τε ἀσμένως.

Γ Μακ. 3,15 Ἐχομεν δε την γνώμην ὅτι, ὄχι με την δύναμιν των ὄπλων, ἀλλὰ με την πολλὴν φιλάνθρωπιαν και στοργὴν, ἐκερδίσαμεν τους λαούς, οἱ ὁποῖοι κατοκοῦν την Κοίλην Συρίαν και την Φοινίκην. Με πολλὴν δε ευχαρίστησιν ἐκάμαμεν εἰς αὐτοὺς κάθε τι καλόν.

Γ Μακ. 3,16 και τοῖς κατὰ πόλεσιν ἱεροῖς ἀπονείμαντες προσόδους πλείστας, προήχθημεν και εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀναβάντες τιμῆσαι τὸ ἱερόν τῶν ἀλιτηρίων και μηδέποτε ληγόντων τῆς ἀνοίας.

Γ Μακ. 3,16 Και στους ἀνά τας διαφόρους πόλεις ναοὺς παρεχωρήσαμεν πολλὰ ἔσοδα. Ἀπεφασίσαμεν δε και εἰς την Ἱερουσαλήμ να τιμῆσωμεν τον ναόν των ἀλιτηρίων ἐκείνων Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι ποτὲ δεν ἔπαυσαν να φέρωνται ἀπερισκέπτως ἀπέναντί μας.

Γ Μακ. 3,17 οἱ δὲ λόγω μὲν τὴν ἡμετέραν ἀποδεξάμενοι παρουσίαν, τῷ δὲ πράγματι νόθως, προθυμηθέντων ἡμῶν εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν αὐτῶν και τοῖς ἐκπρεπέσι και καλλίστοις ἀναθήμασι τιμῆσαι,

Γ Μακ. 3,17 Αὐτοὶ με τα λόγια των μεν ἐδέχθησαν ευμενῶς την ἐκεῖ παρουσίαν μας, πράγματι ὁμως δολίως ἐφέρθησαν ἀπέναντί μας. Διότι, ἐνῶ ἡμεῖς εἶχομεν την προθυμίαν να εἰσέλθωμεν στον ναόν των και με λαμπρότατα και ἀρίστα ἀφιερώματα να τον τιμῆσωμεν,

Γ Μακ. 3,18 τύφοις φερόμενοι παλαιότεροι, εἴρξαν ἡμᾶς τῆς εἰσόδου, ἀπολειπόμενοι τῆς ἡμετέρας ἀλκῆς δι' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους φιλάνθρωπιαν.

Γ Μακ. 3,18 ἐκεῖνοι κυριαρχούμενοι ἀπὸ την πατροπαράδοτον υπερηφάνειαν των, ἠμπόδισαν την εἰσοδὸν μας, ἀδιαφορήσαντες δια την δύναμιν μας και την προς ὅλους τους ἀνθρώπους φιλάνθρωπιαν μας.

- Γ Μακ. 3,19 τὴν δὲ αὐτῶν εἰς ἡμᾶς δυσμένειαν ἔκδηλον καθιστάντες, ὡς μονώτατοι τῶν ἔθνῶν βασιλεῦσι καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ὑψαυχενοῦντες, οὐδὲν γνήσιον βούλονται φέρειν.
- Γ Μακ. 3,19 Ἐτσι δε εφανέρωσαν πλέον καθαρά την εχθρότητά των εναντίον μας, διότι μόνον αυτοί από όλα τα ἔθνη δεν ηθέλησαν, λόγω του εγωισμού των, να κάμουν τίποτε το ορθόν ενώπιον των βασιλέων, οι οποίοι είναι και δι' αυτούς ευεργέται.
- Γ Μακ. 3,20 ἡμεῖς δὲ τῆ τούτων ἀνοίᾳ συμπερινεχθέντες καὶ μετὰ νίκης διακομισθέντες καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι φιланθρώπως ἀπαντήσαντες καθὼς ἔπρεπεν ἐποιήσαμεν.
- Γ Μακ. 3,20 Ἡμεῖς συμπεριεφέρθημεν προς αυτούς ανάλογα προς την παράφρονα στάσιν των και μετά την νίκην μας επανήλθομεν εις την Αἴγυπτον, εις όλους δε εκείνους τους λαούς ανταπεκρίθημεν με φιλανθρωπίαν και επράξαμεν ἀπέναντι των ο,τι ἔπρεπε.
- Γ Μακ. 3,21 ἐν δὲ τούτοις πρὸς τοὺς ὁμοφύλους αὐτῶν ἀμνησικακίαν ἄπασι γνωρίζοντες, διὰ τε τὴν συμμαχίαν καὶ τὰ πεπιστευμένα μετὰ ἀπλότητος αὐτοῖς ἀρχῆθεν μύρια πράγματα τολμήσαντες ἐξαλλοῖώσαι, ἐβουλήθημεν καὶ πολιτείας αὐτοῦς Ἀλεξανδρέων καταξιώσαι καὶ μετόχους τῶν ἀεὶ ἱερέων καταστήσαι.
- Γ Μακ. 3,21 Παρ' ὄλην δε την ἀφρονα συμπεριφορὰν των Εβραίων της Ιερουσαλήμ, ημεῖς εχορηγήσαμεν ἀμνηστίαν εις όλους τους εν τη Αιγύπτω ὁμοφύλους των ἔνεκα της συμμαχίας, την ὁποίαν ἄλλοτε μας εἶχαν προσφέρει. Ἐνεκα δε της πίστεως και της ἀπλότητος, με την ὁποίαν ἀπ' ἀρχῆς εἶχαν διαπράξει πολλὰς ἀνδραγαθίας, ηθελήσαμεν να ἀλλάξωμεν τρόπον συμπεριφορὰς μας προς αυτούς και να τους ἀξιῶσωμεν της τιμῆς, να γίνουιν πολῖται Ἀλεξανδρεῖς και να τους καταστήσωμεν κοινωνοὺς των ἰσοβίων ἱερέων.
- Γ Μακ. 3,22 οἱ δὲ τούναντίον ἐκδεχόμενοι καὶ τῆ συμφύτῳ κακοηθείᾳ τὸ καλὸν ἀπώσάμενοι, διηνεκῶς δὲ εἰς τὸ φαῦλον ἐκνεύοντες,
- Γ Μακ. 3,22 Αυτοὶ ὁμως ἔδειξαν ἀντίθετον συμπεριφορὰν ἀπέναντι μας και με την ἔμφυτον κακίαν των ἀπόθησαν την καλήν μας προσφορὰν και ἐπροτιμούσαν κάθε τι φαῦλον.
- Γ Μακ. 3,23 οὐ μόνον ἀπεστρέψαντο τὴν ἀτίμητον πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ βδελύσσονται λόγῳ τε καὶ σιγῇ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὀλίγους πρὸς ἡμᾶς γνησίως διακειμένους, παρέκαστα ὑφορώμενοι διὰ τῆς δυσκλεεστάτης ἐμβιώσεως διὰ τὰ χόους ἡμᾶς καταστρέψαι τὰ κατορθώματα.
- Γ Μακ. 3,23 Καὶ ὄχι μόνον ἀπεστράφησαν το ἀνεκτίμητον δικαίωμα του πολίτου της Ἀλεξανδρείας, ἀλλὰ με τα λόγια των και με την σιωπὴν των ἀποστρέφονται τους ὀλίγους ἀπό αυτούς Ἰουδαίους, οι ὁποῖοι διάκεινται φιλικῶς προς ημᾶς. Με ὄλην των δε αὐτὴν την επαισχυντον συμπεριφορὰν και ζώην, φαίνεται ὅτι ἐπιδιώκουιν ευκαιρίαν να καταστρέψουιν και ημᾶς και τα κατορθώματά μας, ὅσον το δυνατόν συντομώτερον.
- Γ Μακ. 3,24 διὸ καὶ τεκμηρίοις καλῶς πεπεισμένοι, τούτους κατὰ πάντα δυσνοεῖν ἡμῖν τρόπον καὶ προνοούμενοι μήποτε αἰφνιδίου μετέπειτα ταραχῆς ἐνστάσης ἡμῖν τοὺς δυσσεβεῖς τούτους κατὰ νώτου προδότας καὶ βαρβάρους ἔχωμεν πολεμίους
- Γ Μακ. 3,24 Ἐπειδὴ δὲ, βάσει ἀναντιρρήτων ἀποδείξεων, ἔχομεν βεβαιωθῆ πλήρως, ὅτι αὐτοὶ σκέπτονται και διάκεινται πάντοτε και κατὰ πάντα εχθρικῶς προς ημᾶς, ἐπειδὴ δε ἔχομεν καθήκον να φροντίσωμεν, ὅπως μη εις περίστασιν αἰφνιδίας μελλοντικῆς ἐπαναστάσεως ἔχωμεν αὐτοὺς τους ἀσεβεῖς και προδότας και βαρβάρους και εχθροὺς εις τα νῶτα μας,
- Γ Μακ. 3,25 προστετάχαμεν ἅμα τῷ προσπεσεῖν τὴν ἐπιστολήν τὴνδε αὐθωρεῖ τοὺς ἐννεμομένους σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις μετὰ ὕβρεων καὶ σκυλμῶν ἀποστεῖλαι πρὸς ἡμᾶς ἐν δεσμοῖς σιδηροῖς πάντοθεν κατακεκλεισμένους, εἰς ἀνήκεστον καὶ δυσκλεῖ πρέποντα δυσμενέσι φόνον.
- Γ Μακ. 3,25 δια τούτο ἔχομεν διατάξει, ἀπό ἀμέσως μόλις ληφθῆ αὐτὴ η ἐπιστολή, χωρὶς καμμίαν ἀναβολὴν, να ἀποστείλετε προς ημᾶς ἀπό όλα τα μέρη δεμένους με σιδηρὰ δεσμά τους προαναφερθέντας Εβραίους με τας γυναῖκας των και τα παιδιὰ των, υβρίζοντες και βασανίζοντες αὐτοὺς, δια να τους παραδώσωμεν εις σκληρόν και ἀτιμωτικόν θάνατον, ὅπως ἄλλωστε ἀρμόζει στοιούτους εχθροὺς.
- Γ Μακ. 3,26 τούτων γὰρ ὁμοῦ κολασθέντων, διειλήφαμεν εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τελείως ἡμῖν τὰ πράγματα ἐν εὐσταθείᾳ καὶ βελτίστῃ διαθέσει κατασταθήσεσθαι.
- Γ Μακ. 3,26 Διότι, ὅταν αὐτοὶ κατ' αὐτὸν τον τρόπον, ομαδικῶς, τιμωρηθούν, εἰμεθα βέβαιοι ὅτι κατὰ τον υπόλοιπον χρόνον της ζωῆς μας τα πράγματα του βασιλείου μας θα ἀποκατασταθούν σταθερά, ἀρίστα και με πλήρη εἰρήνην.
- Γ Μακ. 3,27 ὃς δι' ἂν σκεπάσῃ τινὰ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ γηραιοῦ μέχρι νηπίου μέχρι τῶν ὑπομαστιδίων, αἰσχίσταις βασάνοις ἀποτυμπανισθήσεται πανοικί.
- Γ Μακ. 3,27 Ἐκεῖνος δε ο ὁποῖος τυχόν θα ἀποκρύψῃ κάποιον εκ των Ἰουδαίων, ἀπό γέροντος μέχρι μικροῦ παιδιοῦ και μέχρις αὐτῶν ἀκόμη των θηλαζόντων νηπίων, θα τιμωρηθῆ με τρομερὰ βάσανα αὐτός και ὄλη η οἰκογένεια του.
- Γ Μακ. 3,28 μηνύειν δὲ τὸν βουλόμενον, ἐφ' ᾧ τὴν οὐσίαν τοῦ ἐμπίπτοντος ὑπὸ τὴν εὐθυναν λήμεται καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ἀργυρίου δραχμὰς δισχιλίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τεύξεται καὶ στεφανωθήσεται.
- Γ Μακ. 3,28 Ἐκεῖνος δε ο ὁποῖος θα θελήσῃ, να καταγγεῖλῃ Ἰουδαῖον παραμένοντα πιστόν εις την θρησκείαν του, ὄχι μόνον θα λάβῃ την περιουσίαν του καταγγελλέντος και εις καταδίκην ὁδηγουμένου Εβραίου, ἀλλὰ ἀκόμη θα λάβῃ ἀπό το

βασιλικόν θησαυροφυλάκιον δύο χιλιάδας αργυράς δραχμάς· εάν δε είναι δούλος, θα γίνη ελεύθερος, και επί πλέον θα στεφανωθή με τιμητικόν στέφανον.

- Γ Μακ. 3,29 πᾶς δὲ τόπος, οὗ ἂν φωραθῆ τὸ σύνολον σκεπαζόμενος Ἰουδαῖος, ἄβατος καὶ πυριφλεγῆς γινέσθω καὶ πάση θνητῇ φύσει κατὰ πάντα ἄχρηστος φανήσεται εἰς τὸν αἰὶ χρόνον».
- Γ Μακ. 3,29 Καθε δε τόπος, όπου τυχόν θα ευρεθῆ κρυπτόμενος Εβραῖος, θα κηρυχθῆ απροσπέλαστος και θα παραδοθῆ στο πυρ και θα εἶναι ἄβατος εἰς κάθε θνητὴν ὑπαρξιν, κατὰ πάντα ἀχρηστος εἰς ὅλον τον κατόπιν χρόνον”.
- Γ Μακ. 3,30 Καὶ ὁ μὲν τῆς ἐπιστολῆς τύπος οὕτως ἐγγέγραπτο.
- Γ Μακ. 3,30 Αυτά περιείχεν η γραπτὴ διαταγὴ του Πτολεμαίου.

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 4

- Γ Μακ. 4,1 Πάντη δέ, ὅπου προσέπιπτε τοῦτο τὸ πρόσταγμα, δημοτελής συνίστατο τοῖς ἔθνεσιν εὐωχία μετὰ ἀλαλαγμῶν καὶ χαρᾶς, ὡς ἂν τῆς προκατεσκιρρωμένης αὐτοῖς πάλαι κατὰ διάνοιαν μετὰ παρρήσιας συνεκφαινομένης ἀπεχθείας.
- Γ Μακ. 4,1 Παντού δέ, όπου διεδίδετο η διαταγὴ αὐτῆ του βασιλέως, οι εθνικοί, εχθροί προς τους Εβραίους, οργάνωναν συμπόσια με δαπάνας του δημοσίου μετὰ χαράς και ἀλαλαγμῶν. Και ἔτσι τα προ πολλοῦ εἰς τας καρδίας των ριζωμένα σκληρά σαν πέτρα μίση εναντίον των Εβραίων εγινοντο πλέον φανερά.
- Γ Μακ. 4,2 τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἀνήκεστον ἐνένθος ἦν καὶ πανόδυρτος μετὰ δακρῦων βοή, στεναγμοῖς πεπυρωμένης τῆς αὐτῶν πάντοθεν καρδίας, ὀλοφυρομένων τὴν ἀπροσδόκητον ἐξαίφνης ἐπικριθεῖσαν αὐτοῖς ὀλεθρίαν.
- Γ Μακ. 4,2 Εἰς τους Ἰουδαίους ὁμως ηπλώθη και εκυριάρχησε αθεράπευτον πένθος, και θρηνώδης κραυγὴ μετὰ δακρῶν ηκούετο. Πυρακτωμένη εκ των στεναγμῶν ἀπὸ ὅλας τας πλευράς ἦτο η καρδία των και ἀπωλοφύροντο δια την ἀπροσδόκητον και αιφνιδίως εκδοθεῖσαν εναντίον αὐτῶν ὀλεθρίαν διαταγὴν.
- Γ Μακ. 4,3 τίς νομὸς ἢ πόλις ἢ τίς τὸ σύνολον οἰκητὸς τόπος ἢ τίνες ἀγυαὶ κοπετοῦ καὶ γῶων ἐπ’ αὐτοῖς οὐκ ἐνεπιπλῶντο;
- Γ Μακ. 4,3 Ποῖος νομὸς η ποία πόλις η ποῖος τόπος γενικῶς κατοικούμενος ἀπὸ τους ἀνθρώπους αὐτοῦς η ποῖοι δρόμοι δεν εἶχαν πλημμυρίσει ἀπὸ τους κοπετούς και τους θρήνους των;
- Γ Μακ. 4,4 οὕτω γὰρ μετὰ πικρίας ἀνοίκτου ψυχῆς ὑπὸ τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν ὀμοθυμαδὸν ἐξαπεστέλλοντο, ὥστε ἐπὶ ταῖς ἐξάλλοις τιμωρίαῖς καὶ τινὰς τῶν ἐχθρῶν λαμβάνοντας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν κοινὸν ἔλεον καὶ λογιζομένους τὴν ἄδηλον τοῦ βίου καταστροφὴν, δακρῦειν αὐτῶν τὴν τρισάθλιον ἐξαποστολήν.
- Γ Μακ. 4,4 Ἐτσι ὑπὸ το κράτος φοβερὰς θλίψεως οι Ἰουδαῖοι, συνεπεία αὐτῆς τῆς διαταγῆς, συνελαμβάνοντο ομαδικῶς εἰς τας διαφόρους πόλεις ἀπὸ τους στρατηγούς του Φιλοπάτορος και ἀπεστέλλοντο προς τον βασιλέα με βαναυσότητα και σκληρὰν καρδίαν, τόσοσ ὥστε δια τας παράφρονας αὐτάς τιμωρίας μερικοί ἀπὸ τους εχθρούς, ἔχοντες προ οφθαλμῶν την συνήθη ἀνθρωπίνην συμπάθειαν και ἀναλογιζόμενοι τον ἀγνωστον ὀλεθρον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἐδάκρυζαν δια τον τρισάθλιον αὐτὸν διωγμὸν.
- Γ Μακ. 4,5 ἦγετο γὰρ γεραιῶν πλῆθος πολιτῶν πεπυκασμένων, τὴν ἐκ τοῦ γήρωσ νωθρότητα ποδῶν ἐπίκυφον ἀνατροπῆς ὀρμῆ βιαίας ἀπάσης αἰδοῦς ἄνευ πρὸς ὀξεῖαν καταχρωμένων πορείαν.
- Γ Μακ. 4,5 Ὡδηγεῖτο δε πλῆθος γερόντων με λευκὴν την κόμην, οι οποῖοι ὡς εκ των γηρατειῶν εἶχαν δυσκίνητα τα πόδια και ἀπὸ το βάρος των ἐτῶν ἐκυπτον και δεν ηδύναντο να κινούνται ταχέως. Αὐτοῦς χωρὶς καμμίαν εντροπὴν τους ἐσπρωχναν προς τα εμπρός, ὥστε ἀπὸ την ὀρμὴν αὐτὴν πολλοί να ανατρέπωνται βιαίως.
- Γ Μακ. 4,6 αἰ δὲ ἄρτι πρὸς βίου κοινωνίαν γαμικὸν ὑπεληλυθυῖαι παστὸν νεάνιδες, ἀντὶ τέρψεως μεταλαβοῦσαι γόους καὶ κόνει τὴν μυροβραχῆ πεφυρμέναι κόμην, ἀκαλύπτως δὲ ἀγόμεναι, θρήνον ἀνθ’ ὑμεναίων ὀμοθυμαδὸν ἐξῆρχον ὡς ἐσπαραγμέναι σκυλμοῖς ἄλλοεθνεσί·
- Γ Μακ. 4,6 Ἐπίσης και νεραὶ γυναῖκες, αι οποῖαι προ ὀλίγου εἶχον ἔλθει εἰς γάμου κοινωνίαν και εἶχον εἰσέλθει στους νυμφικούς των θαλάμους, ἀντὶ τέρψεως και χαράς, εἶχον τώρα θρήνους. Η μέχρι προ ὀλίγου βρεγμένη με ἀρώματα κόμη των εἶχε σκεπασθῆ ἀπὸ κονιορτὸν και χωρὶς καμμίαν καλύπτραν ἐβγαῖναν ἀπὸ τους νυμφικούς των θαλάμους. Ἀντὶ ασμάτων γάμου ὅλαι μαζὴ εἶχον θρήνον, διότι εἶχον σπαραχθῆ τα σώματά των ἀπὸ τα βάσανα εκ μέρους των εθνικῶν.
- Γ Μακ. 4,7 δέσμια δὲ δημόσια μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐμβολῆς εἴλκοντο μετὰ βίας.
- Γ Μακ. 4,7 Ὑπὸ τα ὀμματα δε ὀλων των ἀνθρώπων εἶχον δεθῆ με ἀλύσεις και ἐσύροντο βιαίως μέχρι του σημείου, που ἐπεβιάζοντο στο πλοῖον.
- Γ Μακ. 4,8 οἷ τε τούτων συζυγεῖς βρόχοις ἀντὶ στεφένων τοὺς ἀυχένους περιπεπλεγμένοι μετὰ ἀκμαίας και νεανικῆς ἡλικίας, ἀντὶ εὐωχίας και νεωτερικῆς ῥαθυμίας τὰς ἐπιλοίπους τῶν γάμων ἡμέρας ἐν θρήνοις διῆγον, παρὰ πόδας ἤδη τὸν ἄδην ὀρῶντες κείμενον.
- Γ Μακ. 4,8 Και οι συζυγοι αὐτῶν, εἰς την ἀκμὴν τῆς νεανικῆς των ἡλικίας ευρισκόμενοι, ἔφεραν στους λαιμούς των ἀντὶ

στεφάνων βρόχια, δια δε τας υπολοίπους ημέρας της εορτής του γάμου των είχαν αντί της χαράς και της νεανικής ευθυμίας των άσματα γοερά, διότι έβλεπαν ότι ο άδης ευρίσκετο παρά τους πόδας των.

Γ Μακ. 4,9 κατήχθησαν δέ θηρίων τρόπον άγόμενοι σιδηροδέσμοις άνάγκαις, οί μέν τοίς ζυγοίς τών πλοίων προσηλωμένοι τούς τραχήλους, οί δέ τούς πόδας άρρήκτοις κατησφαλισμένοι πέδαις,

Γ Μακ. 4,9 Ολοι δε αυτοί, ως άγρια θηρία, επεβιβάσθησαν συρόμενοι κάτω από τα βαρειά σιδηρά δεσμά των. Και όταν εισήλθαν εις τα πλοία, άλλων μεν από αυτούς οι τράχηλοι εδέθησαν εις τους ζυγούς των πλοίων, άλλων δε τα πόδια ησφαλίσθησαν σφικτά με δεσμά σκληρά και άθραυστα.

Γ Μακ. 4,10 έτι και τῷ καθύπερθε πυκνῷ σανιδώματι διακειμένῳ, ὅπως πάντοθεν έσκοτισμένοι τούς ὀφθαλμούς άγωγήν έπιβούλων έν παντί τῷ κατάπλω λαμβάνωσι.

Γ Μακ. 4,10 Ακόμη δε υπήρχον πυκνά σανιδώματα επάνω από τας κεφαλάς των, ώστε αυτοί να έχουν από όλα τα σημεία σκότος εις τα μάτια των. Ετσι ωσάν προδῶται και κακούργοι έπρεπε να κάμουν ὅλον το θαλάσσιον τούτο ταξίδι.

Γ Μακ. 4,11 Τούτων δέ επί τήν λεγομένην Σχεδιαν άχθέντων και τοῦ παράπλου περανθέντος, καθώς ἦν δεδογματισμένον τῷ βασιλεῖ, προσέταξεν αυτούς έν τῷ πρὸ τῆς πόλεως ίπποδρόμῳ παρεμβαλεῖν άπλέτῳ καθεστῶτι περιμέτρῳ και πρὸς παραδειγματισμόν ἄγαν εύκαιροτάτῳ καθεστῶτι πᾶσι τοίς καταπορευομένοις εις τήν πόλιν και τοίς έκ τούτων εις τήν χώραν στελλομένοις πρὸς έκδημίαν πρὸς τὸ μηδὲ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ κοινωνεῖν, μηδὲ τὸ σύνολον καταξιώσαι περιβόλων.

Γ Μακ. 4,11 Όταν δε αυτοί έφθασαν εις ένα παράλιον τόπον, που ωνομάζετο Σχεδία και έτσι έληξε το κατά μήκος της ακτής ταξιδιόν των, έπρεπε σύμφωνα με τας διαταγάς του βασιλέως να εγκλεισθούν στο ιπποδρόμιον της Αλεξανδρείας, το οποίον ευρίσκετο προ της πόλεως. Αυτός ο τόπος, ο κατάλληλος προς εξευτελισμόν των Ιουδαίων, περιεβάλλετο από μεγάλο περίφραγμα. Ολοι δε οι εθνικοί, οι οποίοι εισήρχοντο από την ύπαιθρον εις την πόλιν, ὅπως και εκείνοι οι οποίοι μετέβαινον από την πόλιν εις την ύπαιθρον, έβλεπαν τους συσσωρευμένους εκεί Ιουδαίους. Απηγορεύετο δε εις αυτούς, που ήσαν μέσα στο στάδιον, να επικοινωνούν με τους στρατιώτας και γενικῶς να μη περάσουν καθόλου έξω από το περίφραγμα του ιπποδρομίου.

Γ Μακ. 4,12 ὡς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, ἀκούσας τούς έκ τῆς πόλεως ὁμοεθνεῖς κρυβῆ έκπορευομένους πυκνότερον ἀποδύρεσθαι τήν ἀκλεᾶ τών ἀδελφῶν ταλαιπωρίαν,

Γ Μακ. 4,12 Όταν δε έγινε τούτο, δηλαδή όταν οι Ιουδαίοι εκλεισθησαν ελεεινῶς στο στάδιον, ο βασιλεύς επληροφορήθη, ότι οι εις την πόλιν ὁμοεθνεῖς των εξερχόμενοι κρυφίως από την πόλιν πολύ συχνά εθρηνούσαν την εξευτελιστικὴν αὐτὴν ταλαιπωρίαν των αδελφών των.

Γ Μακ. 4,13 διοργισθεις προσέταξε και τούτοις ὁμοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιμελῶς ὡς ἐκείνοις ποιῆσαι μὴ λειπομένοις κατὰ μηδὲνα τρόπον τῆς ἐκείνων τιμωρίας,

Γ Μακ. 4,13 Οργισθεις δια τούτο ο βασιλεύς διέταξεν, ὅπως κατὰ τον ἴδιον τρόπον και με την αὐτὴν αυστηρότητα τιμωρήσουν και ὅλους αυτούς μαζί, χωρὶς να διαφέρη καθόλου η τιμωρία τούτων από την τιμωρίαν εκείνων, που προηγουμένως είχαν εγκλεισθῆ στο ιπποδρόμιον.

Γ Μακ. 4,14 ἀπογραφῆναι δὲ πᾶν τὸ φύλλον ἐξ ὀνόματος, οὐκ εις τήν ἔμπροσθε βραχεῖ προδεδηλωμένην τών ἔργων κατὰπονον λατρείαν, στρεβλωθέντας δὲ ταῖς παρηγγελμέναις αἰκίαις τὸ τέλος ἀφανίσαι μιᾶς ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας.

Γ Μακ. 4,14 Διέταξεν επίσης ο βασιλεύς να καταγραφούν ὅλοι, οι εκ του ιουδαϊκού γένους, ονομαστί, ὄχι απλῶς προς τιμωρίαν των, ὅπως ελέχθη προηγουμένως, δια της υποχρεώσεως των εις καταναγκαστικά δουλικά έργα, αλλά αφού διαστρεβλωθούν σωματικῶς με βάσανισμούς, δια τους οποίους είχαν ἤδη δοθῆ ὠρισμένα εντολαί, να εξολοθρευθούν κατόπιν ὅλοι εις μίαν και μόνην ἡμέραν εις κατάλληλον ευκαιρίαν.

Γ Μακ. 4,15 ἐγένετο μὲν οὖν ἡ τούτων ἀπογραφὴ μετὰ πικρᾶς σπουδῆς και φιλοτίμου προσεδρείας ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἀνήνυτον λαμβάνουσα τὸ τέλος ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα.

Γ Μακ. 4,15 Η μεν καταγραφὴ, λοιπόν, τούτων ἐγένετο από τους υπαλλήλους του βασιλέως, με μοχθηρὰν σπουδὴν και φιλοτιμίαν να ζεπεράση ο ένας τον άλλον στο ἔργον αὐτό, από της ανατολῆς του ηλίου μέχρι της δύσεως. Αν και ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας διήρκεσεν η απογραφὴ, δεν επερατώθη, δεν έφθασεν εις τέλος.

Γ Μακ. 4,16 Μεγάλως δὲ και διηνεκῶς ὁ βασιλεύς χαρᾶ πεπληρωμένος, συμπόσια ἐπὶ πάντων τών εἰδῶλων συνιστάμενος, πεπλανημένη πόρρῳ τῆς ἀληθείας φρενὶ και βεβήλῳ στόματι, τὰ μὲν κωφὰ και μὴ δυνάμενα αὐτοῖς λαλεῖν ἢ ἀρήγειν ἐπαινῶν, εις δὲ τὸν μέγιστον Θεὸν τὰ μὴ καθήκοντα λαλῶν.

Γ Μακ. 4,16 Καθ' ὅλον το διάστημα αὐτό, γεμάτος χαράν, ο βασιλεύς ὠργάνωνε συμπόσια πλησίον των ειδωλολατρικῶν ναῶν και εκυριαρχεῖτο από πεπλανημένον και πολὺ μακράν της ἀληθείας φρόνημα. Και τα μεν εἰδῶλα τα κωφὰ και ἀνίκανα να ομιλήσουν προς αυτούς η να βοηθήσουν κανένα, τα υμνολογοῦσε, εναντίον δε του μεγίστου και ἀληθινοῦ Θεοῦ εξεστόμιζεν απρεπεῖς φράσεις.

Γ Μακ. 4,17 μετὰ δὲ τὸ προειρημένον τοῦ χρόνου διάστημα προσηνέγκαντο οἱ γραμματεῖς τῷ βασιλεῖ μηκέτι ἰσχύειν τήν τών Ἰουδαίων ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι διὰ τήν ἀμέτρητον αὐτῶν πληθύν,

Γ Μακ. 4,17 Μετὰ την πάροδον ὁμως του διαστήματος αὐτοῦ των τεσσαράκοντα ἡμερῶν, οι γραμματεῖς ανέφεραν προς τον

βασιλέα, ότι δεν μπορούν να φέρουν εις πέρας την απογραφήν των Ιουδαίων, διότι το πλήθος αυτών ήτο αμέτρητον.

- Γ Μακ. 4,18 καίπερ ὄντων κατὰ τὴν χώραν ἔτι τῶν πλειόνων, τῶν μὲν κατὰ τὰς οἰκίας ἔτι συνεσθηκότων, τῶν δὲ καὶ κατὰ τόπον, ὡς ἀδυνάτου καθεστῶτος πᾶσι τοῖς ἐπ' Αἴγυπτον στρατηγοῖς.
- Γ Μακ. 4,18 Ἄλλωστε οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς εὐρίσκοντο εἰς τὴν ὑπαιθρον, ἔλεγον οἱ γραμματεῖς, ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν κλεισμένοι εἰς τὰς οἰκίας των, ἄλλοι εἰς διαφόρους τόπους, ὥστε καταντούσεν ἀδύνατον εἰς ὅλους τοὺς στρατηγούς, που εὐρίσκοντο εἰς τὴν Αἴγυπτον, νὰ τοὺς συγκεντρώσουν.
- Γ Μακ. 4,19 ἀπειλήσαντος δὲ αὐτοῖς σκληρότερον ὡς δεδωροκοπημένοις εἰς μηχανὴν τῆς ἐκφυγῆς, συνέβη σαφῶς αὐτὸν περὶ τούτου πεισθῆναι,
- Γ Μακ. 4,19 Ὁ βασιλεὺς, δὲν ἐπείσθη εἰς τὰς δικαιολογίας αὐτὰς καὶ ἠπειλήσεν κατὰ τὸν σκληρότερον τρόπον τοὺς γραμματεῖς, διότι τάχα αὐτοὶ εἶχαν δωροδοκηθῆ ἀπὸ τοὺς Ιουδαίους, διὰ νὰ ἐπινοήσουν τρόπον τῆς διαφυγῆς ἐκείνων ἀπὸ τὴν καταγραφὴν. ἀλλὰ ἦλθαν ἔτσι τὰ πράγματα, ὥστε καὶ ὁ ἴδιος ὁ βασιλεὺς νὰ πεισθῆ σαφῶς δι' αὐτὰ, που τοὺ εἶχαν ἀνακοινώσει οἱ γραμματεῖς.
- Γ Μακ. 4,20 λεγόντων μετὰ ἀποδείξεως καὶ τὴν χαρτηρίαν ἤδη καὶ τοὺς γραφικοὺς καλάμους, ἐν οἷς ἐχρῶντο, ἐκλελοιπέναι.
- Γ Μακ. 4,20 Διότι οἱ γραμματεῖς ἔλεγον καὶ ἀπεδείκνυαν ὅτι ὁ χάρτης καὶ οἱ κονδυλοφόροι, τοὺς οἰοῦντο αὐτοὶ ἐχρησιμοποιοῦσαν διὰ τὴν καταγραφὴν των Ιουδαίων, εἶχαν ἐξαντληθῆ.
- Γ Μακ. 4,21 τοῦτο δὲ ἦν ἐνέργεια τῆς τοῦ βοηθοῦντος τοῖς Ιουδαίοις ἐξ οὐρανοῦ προνοίας ἀνικῆτου.
- Γ Μακ. 4,21 Αὐτὸ ἦτο ἔργον τῆς ἀκατανικήτου προνοίας τοῦ Θεοῦ, ὁ οἰοῦντο ἐβοηθούσε τοὺς Ιουδαίους.

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 5

- Γ Μακ. 5,1 Τότε προσκαλεσάμενος Ἑρμῶνα τὸν πρὸς τῇ τῶν ἐλεφάντων ἐπιμελείᾳ, βαρεῖα μεμειστωμένος ὀργῇ καὶ χόλῳ κατὰ πᾶν ἀμετάθετος
- Γ Μακ. 5,1 Τότε ὁ βασιλεὺς γεμάτος ὀργῇ καὶ πικρίαν ἐναντίον των Ιουδαίων, ἔχων ὡσὸς οὐδὲν ἀμετάθετον τὴν ἀπόφασιν νὰ τοὺς τιμωρήσῃ, ἐκάλεσε τὸν Ἑρμῶνα, ὁ οἰοῦντο εἶχεν ἀναλάβει τὴν φροντίδα διὰ τοὺς ἐλέφαντας.
- Γ Μακ. 5,2 ἐκέλευσεν ὑπὸ τὴν ἐπερχομένην ἡμέραν δαψιλῆσι δράκεσι λιβανωτοῦ καὶ οἴνῳ πλείονι ἀκράτῳ ἅπαντας τοὺς ἐλέφαντας ποτίσαι, ὄντας τὸν ἀριθμὸν πεντακοσίου, καὶ ἀγριωθέντας τῇ τοῦ πόματος ἀφθόνῳ χορηγίᾳ εἰσαγαγεῖν πρὸς συνάντησιν τοῦ μόρου τῶν Ιουδαίων.
- Γ Μακ. 5,2 Διέταξε, λοιπὸν, αὐτὸν νὰ χρησιμοποίησῃ κατὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀφθονοὺς λιβανωτοῦ διὰ τοὺς ἐλέφαντας καὶ νὰ ποτίσῃ αὐτοὺς με ἀνόθευτον οἶνον- ἦσαν δε πεντακόσιοι κατὰ τὸν ἀριθμὸν- ὥστε αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ἐπιρροίαν τοῦ ἀφθόνου θυμιάματος καὶ τῆς πλουσίας χορηγήσεως τοῦ ἀκράτου οἴνου, ἐξηγριωμένοι νὰ ὀδηγηθοῦν ἐναντίον των Ιουδαίων, διὰ νὰ τοὺς καταπατήσουν καὶ τοὺς ἐξοντώσουν.
- Γ Μακ. 5,3 ὁ μὲν τὰδε προστάσεων ἐτρέπετο πρὸς τὴν εὐωχίαν, συναγαγὼν τοὺς μάλιστα τῶν φίλων καὶ τῆς στρατιᾶς ἀπεχθῶς ἔχοντας πρὸς τοὺς Ιουδαίους·
- Γ Μακ. 5,3 Καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς, ἀφοῦ διέταξεν αὐτὰ, ἐνδιεφέρθη πάλιν διὰ τὸ συμπόσιον καὶ προσεκάλεσε καὶ συνεκέντρωσεν εἰς αὐτὸ τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐκ τοῦ στρατοῦ τοῦ ἀξιωματοῦχους, οἱ οἰοῦντο περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον διέκειντο ἐχθρικῶς ἐναντίον των Ιουδαίων.
- Γ Μακ. 5,4 ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὸ προστάγῃ ἀραρότως Ἑρμῶν συνετέλει.
- Γ Μακ. 5,4 Ὁ δὲ ἐπιμελητὴς των ἐλεφάντων, ὁ Ἑρμῶν, ἐξετέλει, ὡς ἐπρεπε, τὴν διαταγὴν τοῦ βασιλέως.
- Γ Μακ. 5,5 οἷ τε πρὸς τούτοις λειτουργοὶ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἀξιώντες τὰς τῶν ταλαιπῶρων ἐδέσμευον χεῖρας τὴν τε λοιπὴν ἐμχανῶντο περὶ αὐτοὺς ἀσφάλειαν, ἔννυχον δόξαντες ὁμοῦ λήψεσθαι τὸ φύλον πέρας τῆς ὀλεθρίας.
- Γ Μακ. 5,5 Οἱ διὰ τὰς υποθέσεις αὐτὰς ὑπηρετοὶ ἐξήλθον κατὰ τὴν ἐσπέραν, ἔδεναν τὰ χεῖρα των ταλαιπῶρων Ιουδαίων, που εὐρίσκοντο στὸ στάδιον, ἐπινοοῦσαν δὲ καὶ ἐχρησιμοποιοῦσαν κάθε ἄλλον τρόπον, διὰ νὰ τοὺς κρατήσουν ἐκεῖ ἀσφαλεῖς. Ἐπίστευον δὲ, ὅτι κατὰ τὴν ἐπομένην νύκτα θὰ λάβῃ πέρας ἡ ἐξολόθρευσις ολοκλήρου τοῦ γένους των Ἑβραίων.
- Γ Μακ. 5,6 οἱ δὲ πάσης σκέπης ἔρημοι δοκοῦντες εἶναι τοῖς ἔθνεσιν Ιουδαίῳ διὰ τὴν πάντοθεν περιέχουσαν αὐτοὺς μετὰ δεσμῶν ἀνάγκην,
- Γ Μακ. 5,6 Οἱ Ιουδαῖοι, ἐπιστεύετο ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς, ὅτι ἦσαν ἔρημοι ἀπὸ κάθε σκέπης καὶ προστασίας, διότι τοὺς ἐβλεπαν δεμένους καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα φρουρουμένους διὰ τὴν προσεχῆ των ἐκτέλεσιν.
- Γ Μακ. 5,7 τὸν παντοκράτορα Κύριον καὶ πάσης δυνάμεως δυναστεύοντα, ἐλεήμονα Θεὸν αὐτῶν καὶ πατέρα, δυσκαταπαύστῳ βοῇ πάντες μετὰ δακρύων ἐπεκαλέσαντο, δεόμενοι
- Γ Μακ. 5,7 Οἱ Ιουδαῖοι ὁμῶς προσήυχοντο καὶ ἐδέοντο, με ἀκατάπαυστον βοῇν καὶ με δάκρυα, πρὸς τὸν Παντοκράτορα

- Κυριον, τον κυρίαρχον πάσης δυνάμεως, τον ελεήμονα Θεόν των και πατέρα των, παρακαλούσαν δε αυτόν, **Γ Μακ. 5,8** τήν κατ' αὐτῶν μεταστρέψαι βουλήν ανοσίαν καί ρύσασθαι αὐτούς μετὰ μεγαλομεροῦς ἐπιφανείας ἐκ τοῦ παρὰ πόδας ἐν ἐτοιμῷ μόρου.
- Γ Μακ. 5,8** να μεταστρέψη την εναντίον των ανοσίαν απόφασίν του βασιλέως και να γλυτώση αυτούς από τον επικείμενον σκληρόν θάνατον με μίαν έκτακτον και μεγαλοπρεπή εμφάνισίν του.
- Γ Μακ. 5,9** τούτων μὲν οὖν ἔκτενωῶς ἡ λιτανεία ἀνέβαινε εἰς οὐρανόν.
- Γ Μακ. 5,9** Η εκτενής αυτή λιτανεία τούτων ανέβαινε προς τον ουρανόν, προς τον Θεόν.
- Γ Μακ. 5,10** Ὁ δὲ Ἑρμων τοὺς ἀνηλεεῖς ἐλέφαντας ποτίσας πεπληρωμένους τῆς τοῦ οἴνου πολλῆς χορηγίας καὶ τοῦ λιβάνου μεμεστωμένους, ὄρθοις ἐπὶ τὴν αὐλὴν παρῆν περὶ τούτων προσαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ.
- Γ Μακ. 5,10** Ο Ερμων, αφού ἐπότισε τους αγρίους ἄλλως τε ἐλέφαντάς του με πολὺν και ἄκρατον οἶνον, και αφού τους ἐγέμισε ἀπὸ το θυμίαμα του λιβανωτοῦ, ἦλθε λιαν πρωῖ εἰς την βασιλικὴν αὐλὴν, δια να αναγγεῖλη στον βασιλέα ὅτι ὅλα ἦσαν ἐτοιμα.
- Γ Μακ. 5,11** τὸ δὲ ἀπ' αἰῶνος χρόνου κτίσμα καλὸν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ χαριζομένου πᾶσιν, οἷς ἂν αὐτὸς θελήσῃ, ὕπνου μέρος ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα,
- Γ Μακ. 5,11** Ο Θεός ὁμως, ο οποίος ἀπὸ αἰῶνας αἰῶνων χαρίζει νύκτα και ἡμέραν το καλὸν εἰς ἐκείνους, που αὐτὸς θέλει, ἐστειλεν στον βασιλέα ἕνα βαθὺν ὕπνον.
- Γ Μακ. 5,12** καὶ ἡδίστῳ καὶ βαθεῖ κατεσχέθη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Δεσπότου, τῆς ἀθέσμου μὲν προθέσεως πολὺ διεσφαλμένος, τοῦ δὲ ἀμεταθέτου λογισμοῦ μεγάλως διεψευσμένος.
- Γ Μακ. 5,12** Ἐτσι δε ο βασιλεὺς, δια της ενεργείας του Δεσπότου Θεοῦ, ἐβυθίσθη εἰς ἕνα βαθὺν και κατ' ἐξοχὴν ευχάριστον ὕπνον, ὥστε ἐματαιώσε την πραγμάτωσιν της ἀδίκου ἐπιθέσεώς του και διεψεύσθη μεγάλως εἰς την ἀμετάθετον αὐτὴν ἀπόφασίν του.
- Γ Μακ. 5,13** οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν προσημανθεῖσαν ὥραν διαφυγόντες, τὸν ἅγιον ᾔηνον Θεὸν αὐτῶν καὶ πάλιν ἤξιουν τὸν εὐκατάλλακτον δεῖξαι τῆς μεγαλοσθενοῦς αὐτοῦ χειρὸς κράτος ἔθνεσιν ὑπερηφάνοις.
- Γ Μακ. 5,13** Οἱ Ἰουδαῖοι ἰδόντες ὅτι κατὰ την προμνημονευθεῖσαν ὥραν διέφυγαν τον ὄλεθρον, υμνολογοῦσαν τον ἅγιον Θεὸν και παρακαλούσαν τον ευδιάλλακτον και ελεήμονα Κυριον, να δεῖξη το σθένος της παντοδυνάμου αὐτοῦ ἰσχύος εἰς ὅλα τα ἀλαζονικά ἔθνη.
- Γ Μακ. 5,14** μεσοῦσης δὲ ἤδη τῆς δεκάτης ὥρας σχεδόν, ὁ πρὸς ταῖς κλήσει τεταγμένος, ἀθρόους τοὺς κλητοὺς ἰδὼν, ἔνυξε προσελθὼν τὸν βασιλέα.
- Γ Μακ. 5,14** Όταν πλέον η ὥρα ἦτο δέκα και μισή, τέσσαρες δηλαδὴ και μισή το ἀπόγευμα, ο βασιλεὺς ἐκοιμάτο ἀκόμη. Ο αὐλικός, ο ἐπιφορτισμένος με τας προσκλήσεις των συνδαιτυμόνων, ὅταν εἶδεν ὅτι οἱ προσκεκλημένοι δια το συμπόσιον εἶχον ὅλοι συγκεντρωθῆ, ἐπλησίασε και ἐκέντησεν ὀλίγον τον βασιλέα.
- Γ Μακ. 5,15** καὶ μόλις διεγείρας ὑπέδειξε τὸν τῆς συμποσίας καιρὸν ἤδη παρατρέχοντα, τὸν περὶ τούτων λόγον ποιούμενος.
- Γ Μακ. 5,15** Με κάποιαν δε δυσκολίαν αφού τον ἐξύπνησε, του ἀνήγγειλεν, ὅτι ο ορισθεῖς δια το συμπόσιον χρόνος εἶχε σχεδόν παρέλθει και του ἐδίδε τας ἀπαραιτήτους δι' αὐτὸ πληροφορίας.
- Γ Μακ. 5,16** ὃν ὁ βασιλεὺς λογισάμενος καὶ τραπεῖς εἰς τὸν πότον, ἐκέλευσε τοὺς παραγεγονότας εἰς τὴν συμποσίαν ἄντικρυς ἀνακλιθῆναι αὐτοῦ.
- Γ Μακ. 5,16** Ο βασιλεὺς ὅταν ἤκουσε και κατενόησε την ἀναγγελίαν αὐτὴν του αὐλικοῦ του, ἐστράφη προς το συμπόσιον και διέταξε τους προσελθόντας να ἀνακλιθούν ἀπέναντί του.
- Γ Μακ. 5,17** οὗ καὶ γενομένου, παρῆναι εἰς εὐωχίαν δόντας ἑαυτοῦς, τὸ παρὸν τῆς συμποσίας ἐπιπολὺ γεραιρομένους εἰς εὐφροσύνην καταθέσθαι μέρος.
- Γ Μακ. 5,17** Αφού δε ὅλοι κατέλαβαν τας θέσεις των, ο βασιλεὺς τους προέτρεπε να δοθοῦν ὀλόκληροι εἰς την ευωχίαν, εἰς την παρούσαν συμμετοχὴν του συμποσίου, να ευφραίνωνται και ἐπὶ πολὺ να ἀπολαμβάνουν αὐτό.
- Γ Μακ. 5,18** ἐπὶ πλεῖον δὲ προβαινούσης τῆς ὀμιλίας, τὸν Ἑρμωνα μεταπεμφάμενος ὁ βασιλεὺς, μετὰ πικρᾶς ἀπειλῆς ἐπυνθάνετο, τίνος ἕνεκεν αἰτίας εἰάθησαν οἱ Ἰουδαῖοι τὴν παροῦσαν ἡμέραν περιβεβιωκότες;
- Γ Μακ. 5,18** Ἐνῶ ὁμως η συνομιλία κατὰ το συμπόσιον ἐπροχωροῦσε ο βασιλεὺς ἐστειλε και ἐκάλεσε τον Ερμωνα και ἀπειλῶν αὐτὸν αὐστηρῶς ἐζητοῦσε να μάθη την αἰτίον, δια την ὁποῖαν εἶχαν ἀφεθῆ εν τη ζωῇ οἱ Εβραῖοι κατὰ την παρούσαν ἡμέραν.
- Γ Μακ. 5,19** τοῦ δὲ ὑποδείξαντος ἐκ νυκτὸς τὸ προσταγὲν ἐπὶ τέλος ἀγχοχένοι καὶ τῶν φίλων αὐτῷ προσμαρτυρησάντων,
- Γ Μακ. 5,19** Όταν δε ο Ερμων του ἀνήγγειλεν, ὅτι η διαταγὴ του εἶχεν ἐξ ὀλοκλήρου ἐκτελεσθῆ ἀπὸ της νυκτὸς ἀκόμη, οἱ δε φίλοι του βασιλέως ἐπεβεβαίωσαν το γεγονός,
- Γ Μακ. 5,20** τὴν ὠμότητα χεῖρονα Φαλάριδος ἐσχηκῶς ἔφη τῷ τῆς σήμερον ὕπνῳ χάριν ἔχειν αὐτούς· ἀνυπερθέτως δὲ εἰς τὴν ἐπιτέλλουσαν ἡμέραν κατὰ τὸ ὅμοιον ἐτοίμασον τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τὸν τῶν ἀθεμίτων Ἰουδαίων ἀφανισμόν.

- Γ Μακ. 5,20 αυτός έχων σκληρότητα χειροτέραν από την σκληρότητα του τυράννου Φαλάριδος, είπεν· “ας έχουν χάριν οι Ιουδαίοι στον σημερινόν μου ύπνον. Ανυπερθέτως όμως ετοίμασε και πάλιν κατά τον ίδιον τρόπον τους ελέφαντας δια την αυριανήν ημέραν εις εξολόθρευσιν των παρανόμων αυτών Ιουδαίων”.
- Γ Μακ. 5,21 είπόντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἀσμένως πάντες μετὰ χαρᾶς οἱ παρόντες ὁμοῦ συναινέσαντες, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον ἕκαστος ἀνέλυσε.
- Γ Μακ. 5,21 Όταν είπεν αυτά ο βασιλεύς, ὅλοι οι παρευρισκόμενοι συγκατετέθησαν εις αυτά με ενθουσιασμόν και χαράν. Μετά δε το πέρας του συμποσίου ο καθένας επανήλθεν στον οίκον του.
- Γ Μακ. 5,22 καὶ οὐχ οὕτως εἰς ὕπνον κατεχρήσαντο τὸν χρόνον τῆς νυκτός, ὡς εἰς τὸ παντοίους μηχανᾶσθαι τοῖς ταλαιπώροις δοκοῦσιν ἐμπαιγμούς. -
- Γ Μακ. 5,22 Αλλά δεν εχρησιμοποίησαν τόσον τον χρόνον της νυκτός προς ύπνον, ὅσον δια να εφευρίσκουν πολλούς και διαφόρους τρόπους εμπαιγμών και βασανισμών δια τους Εβραίους, τους οποίους εθεωροῦσαν ελεεινούς.
- Γ Μακ. 5,23 Ἄρτι δὲ ἀλεκτρυῶν ἐκεκράγει ὄρθριος, καὶ τὰ θηρία καθωπλικῶς ὁ Ἑρμων ἐν τῷ μεγάλῳ περιστύλῳ διεκίνηει.
- Γ Μακ. 5,23 Όταν λίαν πρωῖ οι ἀλέκτορες ἐκράζαν, ο δε Ερμων ἀξαγριώσας τους ελέφαντας τους ὠδηγοῦσε προς το περιστύλιον,
- Γ Μακ. 5,24 τὰ δὲ κατὰ τὴν πόλιν πλήθη συνήθροιστο πρὸς τὴν οἰκτροτάτην θεωρίαν, προσδοκῶντα τὴν πρωΐαν μετὰ σπουδῆς.
- Γ Μακ. 5,24 τα πλήθη των ανθρώπων, που ευρίσκοντο εις την πόλιν ἀνέμενον με ανυπομονησίαν ἀπὸ την πρωΐαν και είχαν συγκεντρωθῆ, δια να απολαύσουν το ελεεινότατον ἐκεῖνο θέαμα.
- Γ Μακ. 5,25 οἱ δὲ Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν ἀμερῆ ψυχουλκούμενοι χρόνον, πολυδάκρυον ἰκετείαν ἐν μέλεσι γοεροῖς τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐδέοντο τοῦ μεγίστου Θεοῦ πάλιν αὐτοῖς βοηθῆσαι συντόμως.
- Γ Μακ. 5,25 Οι στο στάδιον κατάδικοι Ιουδαίοι, οι οποίοι ὡς οι ψυχοραγούντες είχαν ἀκόμη ὀλίγον χρόνον ζωῆς, ὑψωναν τα χέρια των στον ουρανόν και παρακαλοῦσαν με πολυδάκρυον ἰκεσίαν και με θρηνώδη ἀσματα τον μέγιστον Θεόν, να βοηθήσῃ και πάλιν αὐτούς.
- Γ Μακ. 5,26 οὕπῳ δὲ ἡλίου βολαὶ κατεσπείροντο, καὶ τοῦ βασιλέως τοὺς φίλους ἐκδεχομένου, ὁ Ἑρμων παραστάς ἐκάλει πρὸς τὴν ἔξοδον, ὑποδεικνύων τὸ πρόθυμον τοῦ βασιλέως ἐν ἐτοίμῳ κείσθαι.
- Γ Μακ. 5,26 Ἐνῶ δεν είχαν ἀκόμη αι ἀκτίνες του ἡλίου διασπαρῆ εις την φύσιν, και ο βασιλεύς ἐδέχετο τους φίλους του, ο Ερμων ἐπλησίασε και παρεκάλει αὐτόν να ἐξέλθῃ υπενθυμίζων, ὅτι η ἐπιθυμία του είναι ἤδη ετοίμη να εκτελεσθῆ.
- Γ Μακ. 5,27 τοῦ δὲ ἀποδεξαμένου καὶ καταπλαγέντος ἐπὶ τῇ παρανόμῳ ἔξοδῳ, κατὰ πᾶν ἀγνωσίᾳ κεκρατημένος ἐπυνθάνετο, τί τὸ πρᾶγμα, ἀφ’ οὗ τοῦτο αὐτῷ μετὰ σπουδῆς τετέλεσται·
- Γ Μακ. 5,27 Όταν ο βασιλεύς ἤκουσε τα λόγια αυτά, ἐξεπλάγη δια την παράνομον αὐτὴν ἔξοδόν του, διότι εἶχε περιέλθει εις πλήρη ἀγνοίαν παντός ο,τι εἶχε διατάξει, και ἐζητοῦσε να μάθῃ, ποῖον είναι αὐτὸ το πρᾶγμα, το ὁποῖον προς χάριν αὐτοῦ μετὰ τόσης ἐπιμελείας εἶχεν εκτελεσθῆ.
- Γ Μακ. 5,28 τοῦτο δὲ ἦν ἡ ἐνέργεια τοῦ πάντα δεσποτεύοντος Θεοῦ, τῶν πρὶν αὐτῷ μεμηχανημένων λήθην κατὰ δianoian ἐντεθεικότος.
- Γ Μακ. 5,28 Η ἀμνησία αὐτῆ του βασιλέως ἦλθε κατόπιν της ενεργείας του Θεοῦ, ο ὁποῖος είναι κύριος των πάντων. Ο Θεός, δηλαδὴ, ἐνέβαλεν εις την δianoian του βασιλέως λησμοσύνην δι’ ὅλα ἐκεῖνα, τα ὁποῖα προηγουμένως εἶχε μηχανευθῆ και αποφασίσει ἐν τη δianoia του κατὰ των Ιουδαίων.
- Γ Μακ. 5,29 ὁ δὲ Ἑρμων ὑπεδείκνυε και πάντες οἱ φίλοι τὰ θηρία και τὰς δυνάμεις ἡτοιμάσθαι, βασιλεῦ, κατὰ τὴν σὴν ἐκτενῆ πρόθεσιν.
- Γ Μακ. 5,29 Ο Ερμων και ὅλοι οι φίλοι του, ἀνέφεραν εις αὐτόν, ὅτι “οι ελέφαντες και αι στρατιωτικαὶ δυνάμεις είναι ἤδη ἐτοιμοι, βασιλεῦ, σύμφωνα με την ἰδικὴν σου ἐπίμονον ἐντολήν”.
- Γ Μακ. 5,30 ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσι πληρωθεὶς βαθεῖ χόλῳ διὰ τὸ περὶ τούτων προνοία Θεοῦ διασκεδάσθαι πᾶν αὐτοῦ τὸ νόημα, ἐνατενίσας μετὰ ἀπειλῆς εἶπεν·
- Γ Μακ. 5,30 Ο βασιλεύς, ὅταν ἤκουσεν αυτά, ἐκυριεύθη ἀπὸ συγκλονιστικόν θυμόν, διότι χάρις εις την θεῖαν πρόνοιαν εἶχε φύγει ἀπὸ την μνήμην του κάθε σκέψις ἀφανισμού των Ιουδαίων. Ατενίσας δε με μεγάλην ἀπειλήν είπεν στον Ερμωνα·
- Γ Μακ. 5,31 εἴ σοι γονεῖς παρῆσαν ἢ παιδῶν γοναί, τήνδε θηρσὶν ἀγρίοις ἐσκεύασα ἂν δασιλῆ θοῖναν ἀντὶ τῶν ἀνεγκλήτων ἐμοὶ καὶ προγόνοις ἐμοῖς ἀποδεδειγμένων ὀλοσχερῆ βεβαίαν πίστιν ἐξόχως Ἰουδαίων.
- Γ Μακ. 5,31 “Ἐάν εἶχες γονεῖς ἢ τέκνα, θα ἐδίδον αὐτούς ὡς πλούσιον φάγητον στους ἀγρίους ελέφαντας ἀντὶ των Ιουδαίων, οι ὁποῖοι είναι ἀθῶοι ἀπέναντί μου και ἀπέναντι των προγόνων μου, και οι ὁποῖοι είχαν δεῖξει προς ἡμᾶς πάντοτε πλήρη και βεβαίαν πίστιν.
- Γ Μακ. 5,32 καίπερ εἰ μὴ διὰ τὴν τῆς συντροφίας στοργὴν και τῆς χρείας, τὸ ζῆν ἀντὶ τούτων ἐστερήθης.
- Γ Μακ. 5,32 Ἐάν δε συ δεν ἦσουνα εις με προσφιλῆς λόγω της ἀπὸ της παιδικῆς ἡλικίας ἀναστροφῆς μας και της υπηρεσίας, που σου ἔχω ἐμπιστευθῆ, θα ἔχανες συ την ζωὴν σου ἀντὶ των Ιουδαίων”.

- Γ Μακ. 5,33 οὕτως ὁ Ἑρμων ἀπροσδόκητον καὶ ἐπικίνδυνον ὑπήνεγκεν ἀπειλήν καὶ τῆ ὀράσει καὶ τῷ προσώπῳ συνεστάλη.
- Γ Μακ. 5,33 Ὅταν ὁ Ἑρμων ἤκουσε αὐτὴν τὴν ἀπροσδόκητον καὶ ἐπικίνδυνον ἀπειλήν, ἐθολώθη τὸ βλέμμα του καὶ ἠλλοιώθη τὸ πρόσωπόν του.
- Γ Μακ. 5,34 ὁ καθεὶς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρέων, τοὺς συνηθροισμένους ἀπέλυσαν ἕκαστον ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἀσχολίαν.
- Γ Μακ. 5,34 Καθέννας δε ἀπὸ τοὺς φίλους του βασιλέως ἀπεσύρετο σκυθρωπὸς καὶ διέλυσαν, δια τὰς καθημερινὰς τῶν ἐργασίας, τοὺς ἐκεῖ συνηθροισμένους πολίτας.
- Γ Μακ. 5,35 οἱ τε Ἰουδαῖοι τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀκούσαντες, τὸν ἐπιφανῆ Θεὸν καὶ βασιλέα τῶν βασιλέων ἦνουν καὶ τῆσδε τῆς βοήθειας αὐτοῦ τετευχότες. -
- Γ Μακ. 5,35 Οἱ δε Ἰουδαῖοι πληροφορηθέντες αὐτά, πού εἶπε καὶ διέταξεν ὁ βασιλεὺς, ἐδόξασαν τὸν ἐπιφανῆ Θεὸν καὶ βασιλέα τῶν βασιλευόντων, διότι ἔλαβον ἀπὸ αὐτὸν αὐτὴν τὴν βοήθειαν.
- Γ Μακ. 5,36 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς νόμους ὁ βασιλεὺς συστησάμενος πάλιν τὸ συμπόσιον εἰς εὐφροσύνην τραπῆναι παρεκάλει.
- Γ Μακ. 5,36 Κατὰ τὴν γνωστὴν πάλιν συνήθειάν του ὁ βασιλεὺς ὠργάνωσε νέον συμπόσιον καὶ παρεκίνει τοὺς συνδαιτυμόνας νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς εὐωχίαν.
- Γ Μακ. 5,37 τὸν δὲ Ἑρμωνα προσκαλεσάμενος μετὰ ἀπειλῆς εἶπε· ποσάκις σοι δεῖ περὶ τούτων αὐτῶν προστάττειν, ἀθλιώτατε;
- Γ Μακ. 5,37 Ἀφοῦ δε προσεκάλεσε τὸν Ἑρμωνα εἶπε πρὸς αὐτὸν με ἀπειλήν· “πόσες φορές πρέπει νὰ σε διατάξω, ἀθλιώτατε, δια τὴν ἐξολόθρευσιν τῶν Ἰουδαίων;
- Γ Μακ. 5,38 τοὺς ἐλέφαντας ἔτι καὶ νῦν καθόπισσον εἰς τὴν αὔριον ἐπὶ τὸν τῶν Ἰουδαίων ἀφανισμόν.
- Γ Μακ. 5,38 Ἐξαγρίωσε, λοιπόν, καὶ ετοίμασε πάλιν αὔριον τοὺς ἐλέφαντας δια τὸν εξαφανισμόν τῶν Ἰουδαίων”.
- Γ Μακ. 5,39 οἱ δὲ συνανακείμενοι συγγενεῖς τὴν ἄστατον διάνοιαν αὐτοῦ θαυμάζοντες, προεφέροντο τάδε·
- Γ Μακ. 5,39 Οἱ παρευρισκόμενοι στο συμπόσιον αὐτὸ συγγενεῖς καὶ ἀνώτεροι αὐλικοὶ τοῦ βασιλέως, κατάπληκτοι δια τὴν ἄστατον αὐτοῦ διάνοιαν, του εἶπαν τὰ ἐξῆς·
- Γ Μακ. 5,40 βασιλεῦ, μέχρι τίνος ὡς ἀλόγους ἡμᾶς διαπειράζεις, προστάσων ἤδη τρίτον αὐτοὺς ἀφανίσει καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐκ μεταβολῆς ἀναλύων τὰ σοὶ δεδογμένα;
- Γ Μακ. 5,40 “βασιλεῦ, ἕως πότε θα μὰς θεωρῆς ἀνοήτους καὶ θα μὰς πειράζης, ἀφοῦ συ τρίτην τῶρα φοράν διέταξες τὸν ἀφανισμόν τῶν Εβραίων, καὶ ὅταν ἤρχετο ἡ ὥρα νὰ ἐκτελεσθῆ ἡ ἀπόφασίς σου, ἐσκέπτεσο ἄλλα πράγματα καὶ ἀναιρούσες τὴν διαταγὴν σου;
- Γ Μακ. 5,41 ὧν χάριν ἡ πόλις διὰ τὴν προσδοκίαν ὀχλεῖ καὶ πληθύουσα συστροφαῖς, ἤδη καὶ κινδυνεύει πολλάκις διαρπασθῆναι.
- Γ Μακ. 5,41 Ἐνεκα τούτου καὶ διότι ὁ λαὸς ἐπερίμενε τὸν ἀφανισμόν τῶν Ἰουδαίων, ἡ πόλις ἔχει περιέλθει εἰς ἀναταραχὴν. Ἐλαβον δε χώραν πολυάριθμοι συγκεντρώσεις καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ λεηλατηθῆ ἡ πόλις”.
- Γ Μακ. 5,42 ὅθεν ὁ κατὰ πάντα Φάλαρις βασιλεὺς ἐμπληθυνθεὶς ἀλογιστίας καὶ τὰς γινομένης πρὸς ἐπισκοπὴν τῶν Ἰουδαίων ἐν αὐτῷ μεταβολὰς τῆς ψυχῆς παρ’ οὐδὲν ἠγούμενος, ἀτελέστατον ἐβεβαίωσεν ὄρκον, ὀρισάμενος τούτους μὲν ἀνυπερθέτως ἐμπνεῖν εἰς ἄδην ἐν γόνασι καὶ ποσὶ θηρίων ἠκισμένους,
- Γ Μακ. 5,42 Ἐξ αἰτίας αὐτῶν ὁ Φιλοπάτωρ, ὁ κατὰ πάντα ὅμοιος πρὸς τὸν τυραννικώτατον Φαλαριν, ἐκυριεύθη ἀπὸ μεγάλης ἀπερισκεψίας καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνῃ καθόλου ὑπ’ ὄψιν, ὅτι αἱ μέχρι τούδε μεταβολαὶ τῆς ψυχῆς ἐγέναν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς χάριν τῶν Εβραίων, ὠρκίσθη ἕνα τρομερὸν ἀλλὰ καὶ ἀπραγματοποιήτον ὄρκον, με τὸ νὰ διατάξῃ νὰ στείλουν χωρὶς ἀναβολὴν τοὺς Ἰουδαίους στὸν ἄδην, ἀφοῦ βασανισθούν καὶ συνθλιβούν ἀπὸ τὰ γόνατα καὶ τὰ πόδια τῶν ἐλεφάντων.
- Γ Μακ. 5,43 ἐπιστρατεύσαντα δὲ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἰσόπεδον πυρὶ καὶ δόρατι θήσεσθαι διὰ τάχους καὶ τὸν ἄβατον αὐτῶν ἡμῖν ναὸν πυρὶ πρηνέα ἐν τάχει τῶν συντελούντων ἐκεῖ θυσίας ἔρημον εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον καταστήσειν.
- Γ Μακ. 5,43 Ἐλεγε δὲ, ὅτι θα ἐκστρατεύσῃ ἐναντίον τῆς Ἰουδαίας, τὴν ὁποῖαν δια πυρός καὶ σιδήρου ταχέως θα ἰσοπεδώσῃ. Τὸν δε ἄβατον δι’ ἡμᾶς ναὸν τῶν Ἰουδαίων δια πυρός θα κατεδαφίσῃ ἀμέσως καὶ ἐτοί θα τὸν καταστήσῃ εἰς ὅλον τὸν ἔπειτα χρόνον ἔρημον ἀπὸ τὰς θυσίας, αἱ ὁποῖαι προσεφέροντο ἐκεῖ.
- Γ Μακ. 5,44 τότε περιχαρεῖς ἀναλύσαντες οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς μετὰ πίστεως διέτασσαν τὰς δυνάμεις ἐπὶ τοὺς εὐκαιροτάτους τόπους τῆς πόλεως πρὸς τήρησιν.
- Γ Μακ. 5,44 Περιχαρεῖς δε οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ βασιλέως, με βέβαιον τὴν ἐλπίδα ὅτι θα ἐβλέπαν τὴν ἐπομένην ἐκτελουμένους τοὺς Εβραίους, ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐκεῖ. Ἐδωσαν διαταγὰς εἰς τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις νὰ καταλάβουν τὰς επικαιροτάτας θέσεις τῆς πόλεως δια τὴν φρούρησίν της.
- Γ Μακ. 5,45 ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὰ θηρία σχεδὸν εἰπεῖν εἰς κατάστημα μανιῶδες ἀγροχῶς, εὐωδεστάτοις πόμασιν οἴνου λελιβανωμένου φοβεραῖς κατεσκευασμένα σκευαῖς,

- Γ Μακ. 5,45 Ο Ερμων, ο ελεφαντάρχης, επότισε τα θηρία αυτά με οίνον, ο οποίος είχε ανακατευθή με ευωδέστατον λιβανωτών, και είχε φέρει τα ζώα αυτά εις κατάστασιν σχεδόν μανιώδη. Επί πλέον δε τα είχαν εξοπλίσει και με φοβερά φονικά όργανα.
- Γ Μακ. 5,46 περι τήν έω, τής πόλεως ήδη πλήθεσιν άναριθμήτοις κατά τοϋ ίπποδρόμου καταμεμεστωμένης, είσελθών εις τήν αύλήν επί τὸ προκείμενον ώτρυνε τὸν βασιλέα.
- Γ Μακ. 5,46 Κατά την πρωΐαν, όταν τα αναρίθμητα πλήθη είχαν καταπλημμυρίσει πλέον ασφυκτικώς τον ιππόδρομον, ο ελεφαντάρχης εισήλθεν εις την αυλήν του βασιλέως και τον παρώτρυνε δια το προκείμενον έργον του.
- Γ Μακ. 5,47 ὁ δὲ ὄργῃ βαρεία γεμίσας δυσσεβῆ φρένα παντί τῷ βάρει σὺν τοῖς θηρίοις ἐξώρμησε, βουλόμενος ἀτρώτῳ καρδίᾳ καὶ κόραις ὀφθαλμῶν θεάσασθαι τὴν ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον τῶν προσεσημαμμένων καταστροφῆν.
- Γ Μακ. 5,47 Ο δε βασιλεύς, ο οποίος είχε γεμίσει την ασεβή ψυχὴν του με αγριώτατον θυμόν, ώρμησε μαζί με τα θηρία έξω από την αυλήν. Ηθελε με ασυγκίνητον την καρδιαν και ορθάνοικτα τα μάτια, να απολαύση το οδυνηρόν θέαμα της αξιοθρηνήτου καταστροφῆς των καταδικασθέντων υπ' αυτού Ιουδαίων.
- Γ Μακ. 5,48 ὡς δὲ τῶν ἐλεφάντων ἐξιόντων περὶ πύλην καὶ τῆς συνεπομένης ἐνόπλου δυνάμεως τῆς τε τοϋ πλήθους πορείας κονιορτὸν ἰδόντες, καὶ βαρυηχῆ θόρυβον ἀκούσαντες οἱ Ἰουδαῖοι,
- Γ Μακ. 5,48 Όταν οι Ιουδαῖοι είδαν τους ελέφαντας, που εξήρχοντο, δια να εισέλθουν εις την πύλην του σταδίου, την ένοπλον στρατιωτικὴν δυνάμιν που ακολουθοῦσε, την πορείαν του αμέτρητου πλήθους, των κονιορτόν και τον μεγάλον θόρυβον που εγίνετο, όταν λοιπόν οι Ιουδαῖοι είδον και ήκουσαν αυτά,
- Γ Μακ. 5,49 ὑστάτην βίου ῥοπήν αὐτοῖς ἐκείνην δόξαντες εἶναι τὸ τέλος τῆς ἀθλιωτάτης προσδοκίας, εἰς οἶκτον καὶ γόους τραπέντες κατεφίλουν ἀλλήλους περιπλεκόμενοι τοῖς συγγενέσιν ἐπὶ τοὺς τραχῆλους ἐπιπίπτοντες, γονεῖς παισὶ καὶ μητέρες νεάνισιν, ἔτεραι δὲ νεογνὰ πρὸς μαστοῦς ἔχουσαι βρέφῃ τελευταῖον ἔλκοντα γάλα.
- Γ Μακ. 5,49 άντελήφθησαν πλέον ότι έφθασε δι' αυτούς η τελευταία στιγμή του βίου των, η οποία ήτο και το τέρμα της αθλιεστάτης των αναμονῆς. Ενηγκαλίζοντο τότε οι συγγενεῖς και καταφιλοῦσαν αλλήλους, έπιπτον ο ένας στον τράχηλον του άλλου, οι πατέρες εις τα παιδιά των και αι μητέρες εις τας θυγατέρας των. Αλλαι δε μητέρες εκρατοῦσαν στους μαστοῦς των τα νήπια, τα οποία ερροφούσαν το τελευταῖον γάλα της ζωῆς των.
- Γ Μακ. 5,50 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὰς ἔμπροσθεν αὐτῶν γεγενημένης ἀντιλήψεις ἐξ οὐρανοῦ συνιδόντες, πρηνεῖς ὁμοθυμαδὸν ρίψαντες ἑαυτοὺς καὶ τὰ νήπια χωρίσαντες τῶν μαστῶν,
- Γ Μακ. 5,50 Παρ' όλα όμως αυτά οι Ιουδαῖοι έχοντες υπ' ὄψει των τας προηγουμένης βοηθείας του Θεοῦ προς αυτούς, έπεσαν πρηνεῖς να προσευχηθοῦν ὅλοι μαζί με μίαν ψυχὴν, απεμάκρυναν αι μητέρες τα νήπιά των από τους μαστοῦς, και άνεβόησαν φωνῆ μεγάλη σφόδρα, τὸν τῆς ἀπάσης δυνάμεως δυνάστην ἰκετεύοντες, οἰκτεῖραι μετ' ἐπιφανείας αὐτοὺς ἤδη πρὸς πύλαις ἄδου καθεστῶτας.
- Γ Μακ. 5,51 ἀνεβόησαν με φωνὴν πάρα πολὺ μεγάλην πρὸς τὸν Κυρίον πάσης δυνάμεως, καὶ παρακαλοῦσαν αὐτὸν νὰ τοὺς λυπηθῆ, δεικνύων καὶ πάλιν τὴν λαμπρὰν προστατευτικὴν δυνάμιν τοῦ πρὸς αὐτοὺς, οἱ οἱ τῶρα πλέον προχωροῦσαν εἰς τὰς πύλας τοῦ ἄδου.

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 6

- Γ Μακ. 6,1 Ἐλεάζαρος δὲ τις ἀνὴρ ἐπίσημος τῶν ἀπὸ τῆς χώρας ἱερέων, ἐν πρεσβείῳ τὴν ἡλικίαν ἤδη λελογχῶς καὶ πάσῃ τῇ κατὰ τὸν βίον ἀρετῇ κεκοσμημένος, τοὺς περὶ αὐτὸν καταστείλας πρεσβυτέρους ἐπικαλεῖσθαι τὸν ἅγιον Θεὸν προσηύξατο τάδε·
- Γ Μακ. 6,1 Ενας δε ανήρ, επίσημος μεταξύ των ιερέων, των από της Αιγύπτου, Ελεάζαρος ονομαζόμενος, ο οποίος είχαν ήδη προχωρήσει εις την γεροντικὴν ηλικίαν και ήτο στολισμένος καθ' ὅλον του τον βίον με κάθε αρετὴν, συνέστησεν στους πρεσβυτέρους να σταματήσουν δεόμενοι προς τον ἅγιον Θεόν και αυτός προσηυχῆθη ως εξής·
- Γ Μακ. 6,2 βασιλεῦ μεγαλοκράτωρ, ὕψιστε, παντοκράτωρ Θεὲ τὴν πᾶσαν διακυβερνῶν ἐν οἰκτιρμοῖς κτίσιν,
- Γ Μακ. 6,2 “Βασιλεῦ παντοδύναμε, Ὑψιστε Θεὲ παντοκράτωρ, συ που με το έλεός σου κυβερνάς ὅλην την δημιουργίαν,
- Γ Μακ. 6,3 ἔπιδε ἐπὶ Ἀβραάμ σπέρμα, ἐπὶ ἡγιασμένου τέκνα Ἰακώβ, μερίδος ἡγιασμένης σου λαὸν ἐν ξένη γῆ ξένον ἀδίκως ἀπολλύμενον, πάτερ.
- Γ Μακ. 6,3 ρίξε σπλαγχνικὸν βλέμμα εις ημάς τους απογόνους του Αβραάμ, εις τα παιδιά του εκλεκτοῦ σου Ιακώβ, εις την ηγιασμένην υπό σου αυτὴν μερίδα του λαοῦ, που ξένος ευρίσκεται εις ξένην γην, και η οποία αποθνήσκει αδικῶς, ω πάτερ.
- Γ Μακ. 6,4 σὺ Φαραὼ πληθύνοντα ἄρμασι, τὸν πρὶν Αἰγύπτου ταύτης δυνάστην, ἐπαρθέντα ἀνόμῳ θράσει καὶ γλώσση μεγαλορρήμονι, σὺν τῇ ὑπερηφάνῳ στρατιᾷ ποντοβρόχους ἀπώλεσας, φέγγος ἐπιφάνας ἐλέους Ἰσραὴλ γένει.

- Γ Μακ. 6,4 Συ, τον Φαραώ με τα πλήθη των πολεμικών αρμάτων του, ο οποίος ήτο πριν βασιλεύς αυτής της Αιγύπτου και υπερηφανεύθη με παράνομον θράσος και με μεγαλορρήμονα γλώσσαν, τον κατέστρεψες μαζί με την αλαζονικήν στρατιάν του, τους έπνιξες εις την θάλασσαν, ενώ εξ αντιθέτου ανέτειλες και εδώρισες φως του ελέους σου στο γένος των Ισραηλιτών.
- Γ Μακ. 6,5 συ τόν άναριθμήτοις δυνάμεσι γαυρωθέντα Σενναχηρείμ, βαρύν Άσσυρίων βασιλέα, δόρατι τήν πᾶσαν ύποχείριον ήδη λαβόντα γήν καί μετεωρισθέντα επί τήν άγιάν σου πόλιν, βαρέα λαλούντα κόμπω και θράσει σύ, Δέσποτα, έθραυσας, έκδηλον δεικνύς έθνεσι πολλοίς τὸ σὸν κράτος.
- Γ Μακ. 6,5 Συ, τον φοβερὸν βασιλέα των Ασσυρίων, τον Σενναχηρείμ, ο οποίος είχεν υπερηφανευθῆ δια τας αναριθμήτους του στρατιωτικὰς δυνάμεις και είχεν ήδη υποτάξει δια του δόρατός του όλην την γην εις τα χέρια του, επειδή αλαζονεύθηκε εναντίον της αγίας σου πόλεως, της Ιερουσαλήμ, εκστομίζων λόγους ασεβείς κατ' αυτής με θράσος και αλαζονείαν, συ, Δέσποτα, συνέτριψες και αυτόν δείξας έτσι ολοφάνερον την δύναμίν σου εις πολλά έθνη.
- Γ Μακ. 6,6 συ τούς κατά τήν Βαβυλωνίαν τρείς έταιίρους, πυρί τήν ψυχήν άυθαιρέτως δεδωκότας εις τὸ μὴ λατρεύσαι τοίς κενοίς, διάπυρον δροσίσας κάμινον έρρύσω μέχρι τριχὸς άπημάντους, φλόγα πᾶσιν έπιπέμψας τοίς ύπεναντίοις.
- Γ Μακ. 6,6 Συ, δια τους τρεις φίλους παιδας, που ευρίσκοντο εις την Βαβυλωνίαν, οι οποίοι εκουσίως παρέδωσαν την ζωήν των στο πυρ, δια να μη λατρεύσουν τα μάταια ειδώλα, εδρόσισες την κατακαιομένην κάμινον και τους απήλλαξες και τους διεφύλαξες αβλαβείς μέχρι και της τριχὸς της κεφαλῆς των, απέστειλες δε την φλόγα σου εναντίον όλων εκείνων, που ήσαν εχθροί των και ευρίσκοντο πλησίον της καμίνου.
- Γ Μακ. 6,7 συ τόν διαβολαίς φθόνου λέουσι κατά γῆς ριφέντα θηρσί βοράν Δανιήλ εις φῶς άνήγαγες άσινῆ,
- Γ Μακ. 6,7 Συ έσωσες και έβγαλεις αβλαβή στο φως της ημέρας τον Δανιήλ, ο οποίος εξ αιτίας συκοφαντιών από φθόνον προερχομένων, ερρίφθη στους λέοντας εντός σκοτεινού λάκκου, δια να χρησιμεύση ως τροφή αυτών.
- Γ Μακ. 6,8 τόν τε βυθοτρεφοῦς έν γαστρι κήτους Ίωνᾶν τηκόμενον άφειδῶς άπήμαντον πᾶσιν οικείοις άνέδειξας, πάτερ.
- Γ Μακ. 6,8 Συ, Πατερ, τον Ιωνάν, ο οποίος ερρίφθη εις την κοιλίαν του στους βυθούς των θαλασσών ζώντος και τρεφομένου κήτους, ενώ είχε καταβροχθισθῆ χωρίς οίκτον, τον ανέσυρες αβλαβή προς χάριν όλων των οικείων του.
- Γ Μακ. 6,9 και νῦν μίσυβρι, πολυέλεε, τῶν ὄλων σκεπαστά, τὸ τάχος έπιφάνηθι τοίς από Ίσραήλ γένους, υπό δέ έβδελυγμένων άνόμων έθνῶν ύβριζομένοις.
- Γ Μακ. 6,9 Και τώρα συ, Κυριε, ο οποίος μισεις την υπερηφάνειαν, πολυέλεε, προστάτα όλων, ταχέως κάμε την εμφάνισίν σου στους ανθρώπους, οι οποίοι κατάγονται από το γένος του Ισραήλ και οι οποίοι από βδελυρούς και ανόμους ειδωλολάτραις υβρίζονται.
- Γ Μακ. 6,10 ει δέ άσεβείαις κατά τήν άποικίαν ὁ βίος ήμῶν ένέσχηται, ρυσάμενος ήμᾶς από έχθρῶν χειρός, ὡς προαιρή, Δέσποτα, άπόλεσον ήμᾶς μόρφω.
- Γ Μακ. 6,10 Εάν όμως ο βίος μας κατά το διάστημα της απομακρύνσεώς μας από την Ιερουσαλήμ είναι πλήρης ασεβειών, απάλλαξέ μας από τας χείρας των εχθρών μας και συ, Δέσποτα, θανάτωσέ μας όπως προτιμάς.
- Γ Μακ. 6,11 μὴ τοίς ματαίοις οί ματαιόφρονες εύλογησάτωσαν επί τῆ τῶν ήγαπημένων σου άπωλεία λέγοντες· οὐδέ ὁ Θεός αυτῶν έρρύσατο αυτούς.
- Γ Μακ. 6,11 Και τούτο, δια να μη δοξολογήσουν οι ματαιόφρονες αυτοί ειδωλολάτραι τα ειδώλα των, εις τα οποία θα θελήσουν να αποδώσουν την καταστροφήν των ηγαπημένων από σε ανθρώπων. Δια να μη λέγουν, ότι ούτε ο Θεός των δεν τους εγλύτωσε.
- Γ Μακ. 6,12 συ δέ ὁ πᾶσαν άλκην καί δυναστείαν έχων άπασαν, αιώνιε, νῦν έπιδε· έλέησον ήμᾶς τούς καθ' ύβριν άνόμων άλόγιστον έκ τοῦ ζῆν μεθιστανομένους έν έπιβούλων τρόπῳ.
- Γ Μακ. 6,12 Συ, αιώνιε Θεέ, που έχεις πάσαν δύναμιν και πάσαν ισχύν ρίψε τώρα το βλέμμα σου εις ημάς. Ελέησε ημάς, οι οποίοι πρόκειται να θανατωθῶμεν, όπως θανατώνονται οι κακούργοι, από ανθρώπους, που είναι υπερήφανοι, παράνομοι και απερίσκεπτοι.
- Γ Μακ. 6,13 πτηξάτω δέ έθνη σήν δύναμιν άνίκητον σήμεραν, έντιμε, δύναμιν έχων επί σωτηρία Ίακῶβ γένους.
- Γ Μακ. 6,13 Ας τρομάξουν, και κατατρομαγμένα ας συμμαζευθούν σήμεραν τα έθνη ενώπιον της ακατανίκητου δυνάμεώς σου, έντιμε Κυριε, Συ ο οποίος έχεις ακατανίκητον την δύναμιν, δια να σώσης το γένος του Ιακῶβ.
- Γ Μακ. 6,14 ίκετεύει σε τὸ πᾶν πλήθος τῶν νηπίων καί οί τούτων γονεῖς μετά δακρύων.
- Γ Μακ. 6,14 Σε ικετεύει όλον τούτο το πλήθος των νηπίων και οι γονεῖς αυτών μετά δακρύων.
- Γ Μακ. 6,15 δειχθήτω πᾶσιν έθνεσιν, ὅτι μεθ' ήμῶν εἶ, Κύριε, και οὐκ απέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου άφ' ήμῶν, αλλά καθὼς εἶπας ὅτι οὐδ' έν τῆ γῆ τῶν έχθρῶν αυτῶν ὄντων ύπερεἶδες αυτούς, οὔτως έπιτέλεσον, Κύριε.
- Γ Μακ. 6,15 Ας φανῆ, Κυριε, εις όλα τα έθνη, ότι είσαι μαζί μας και δεν απέστρεψες το πρόσωπόν σου από ημάς, αλλά, όπως άλλοτε υπεσχέθης ότι δεν θα μας παραβλέψης, όταν ευρισκόμεθα εις την χώραν των εχθρών μας, πράξε τούτο και τώρα, Κυριε”.
- Γ Μακ. 6,16 Τοῦ δέ Έλεαζάρου λήγοντος ἄρτι τῆς προσευχῆς, ὁ βασιλεύς σὺν τοίς θηριοῖς και παντὶ τῷ τῆς δυνάμεως

- φρυάγματι κατὰ τὸν ἵπποδρομον παρήγγε.
- Γ Μακ. 6,16 Ἀμέσως, μόλις ετελείωσε την προσευχήν του ο Ελεάζαρος, εισώρησεν ο βασιλεύς μαζί με τα θηρία και με όλον τον φρυαττόμενον στρατόν του στο ἵπποδρόμιον.
- Γ Μακ. 6,17 καὶ θεωρήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι μέγα εἰς οὐρανὸν ἀνέκραξαν, ὥστε καὶ τοὺς παρακειμένους αὐλῶνας συνηγήσαντας ἀκατάσχετον οἰμωγὴν ποιῆσαι παντὶ τῷ στρατοπέδῳ.
- Γ Μακ. 6,17 Οἱ Ἰουδαῖοι, ὅταν εἶδαν αὐτά, ἀνέκραξαν με μεγάλην φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν, ὥστε ἀντήχησαν αἱ πλησίον κοιλάδες καὶ ἠκούσθη εἰς ὅλον τὸ στρατόπεδον τοῦ Πτολεμαίου ἀσυγκράτητος θρήνου,
- Γ Μακ. 6,18 τότε ὁ μεγαλόδοξος παντοκράτωρ καὶ ἀληθινὸς Θεός, ἐπιφάνας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πρόσωπον, ἠνέφξε τὰς οὐράνιους πύλας, ἐξ ὧν δεδοξασμένοι δύο φοβεροειδεῖς ἄγγελοι κατέβησαν φανεροὶ πᾶσι, πλην τοῖς Ἰουδαίοις,
- Γ Μακ. 6,18 τότε ο ἄπειρος κατὰ τὴν δόξαν, καὶ παντοδύναμος καὶ ἀληθινὸς Θεός, κατέστησεν ολοφάνερρον τὴν ἁγίαν αὐτοῦ δύναμιν, διότι ἠνοιξε τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέβησαν ἀπὸ αὐτοῦ δύο ολόλαμπροι, ἀλλὰ καὶ φοβεροὶ κατὰ τὴν μορφήν, ἄγγελοι, τοὺς οὗσι εἶδον ὅλοι οἱ ἄλλοι πλην τῶν Ἰουδαίων.
- Γ Μακ. 6,19 καὶ ἀντέστησαν καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὑπεναντιῶν ἐπλήρωσαν ταραχῆς καὶ δειλίας καὶ ἀκινήτοις ἔδησαν πέδαις,
- Γ Μακ. 6,19 Αὐτοὶ ἀντεστάθησαν εἰς τὴν ἐπιδρομὴν τῶν θηρίων καὶ ἐγέμισαν ἀπὸ φόβου καὶ ταραχῆν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τῶν ἐχθρῶν καὶ σαν με σιδερένια δεσμὰ τοὺς ἔδεσαν καὶ τοὺς ἔκαμαν ἀκινήτους.
- Γ Μακ. 6,20 καὶ ὑπόφρικον καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα ἐγενήθη καὶ λήθη τὸ θράσος αὐτοῦ τὸ βαρύθυμον ἔλαβε.
- Γ Μακ. 6,20 Καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως τὸ σῶμα, ἐκυριεύθη ἀπὸ φρίκης, ὥστε αὐτὸς ἐλησμόνησε τὸν ἄγριον τοῦ θυμῶν.
- Γ Μακ. 6,21 καὶ ἀπέστρεψαν τὰ θηρία ἐπὶ τὰς συνεπομένας ἐνόπλους δυνάμεις καὶ κατεπάτουν αὐτὰς καὶ ὠλόθρευον.
- Γ Μακ. 6,21 Τότε τὰ θηρία ἐστράφησαν ἐναντίον τῶν στρατιωτῶν, ποὺ τὰ ἀκολουθοῦσαν, τοὺς καταπατοῦσαν καὶ τοὺς ἐξωλόθρευαν.
- Γ Μακ. 6,22 καὶ μετεστράφη τοῦ βασιλέως ἡ ὀργὴ εἰς οἶκτον καὶ δάκρυα ὑπὲρ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῷ μεμηχανευμένων.
- Γ Μακ. 6,22 Ἀμέσως ἡ ὀργὴ τοῦ βασιλέως μετεστράφη εἰς θρήνους καὶ δάκρυα, διότι αὐτὸς προηγουμένως εἶχε μηχανευθῆ καὶ ἀποφασίσει τὴν με αὐτὸν τὸν τρόπον καταστροφὴν τῶν Ἑβραίων.
- Γ Μακ. 6,23 ἀκούσας γὰρ τῆς κραυγῆς καὶ συνιδῶν πρηνεῖς ἅπαντας εἰς τὴν ἀπώλειαν, δακρύσας μετὰ ὀργῆς τοῖς φίλοις διηπειλεῖτο λέγων·
- Γ Μακ. 6,23 Διότι, ὅταν ὁ βασιλεύς ἤκουσε τὴν κραυγὴν καὶ εἶδεν ὅτι ὅλοι εὐρίσκονται κατὰ γῆς παράλυτοι πρὸς καταστροφὴν, ἐδάκρυσε καὶ ἀπῆλθνε βαρείας ἀπειλᾶς ἐναντίον τῶν φίλων τοῦ λέγων·
- Γ Μακ. 6,24 παραβασιλεύετε καὶ τυράννους ὑπερβεβήκατε ὡμότητι καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν ὑμῶν εὐεργέτην ἐπιχειρεῖτε τῆς ἀρχῆς ἤδη καὶ τοῦ πνεύματος μεθιστᾶν, λάθρα μηχανώμενοι τὰ μὴ συμφέροντα τῇ βασιλείᾳ.
- Γ Μακ. 6,24 “σεῖς ἔχετε κάμει ἰδικὴν σας παραβασιλείαν καὶ ἐξεπεράσατε κατὰ τὴν σκληρότητα τοὺς τυράννους. Διότι ἐμὲ, τὸν εὐεργέτην σας, ἐπιχειρεῖτε νὰ με ἀποξενώσετε ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ νὰ μου ἀφαιρέσετε τὴν ζωὴν μου καὶ συνωμοτεῖτε κρυφίως ἐναντίον τῶν συμφερόντων τῆς βασιλείας μου.
- Γ Μακ. 6,25 τίς τοὺς κρατήσαντας ἡμῶν ἐν πίστει τὰ τῆς χώρας ὀχυρώματα, τῆς οἰκίας ἀποστήσας ἕκαστον ἀλόγως ἤθροισεν ἐνθάδε;
- Γ Μακ. 6,25 Ποῖός χωρὶς κανένα λόγον καὶ ἀφορμὴν συνεκέντρωσεν ἐδῶ αὐτοὺς τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὰ σπίτια τῶν, αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν μεγάλην τῶν πρὸς ἡμᾶς πίστιν ἠγωνίσθησαν καὶ ἐκράτησαν ἀδούλωτα τὰ ὀχυρώματα τῆς χώρας μας;
- Γ Μακ. 6,26 τίς τοὺς ἐξ ἀρχῆς εὐνοίᾳ πρὸς ἡμᾶς κατὰ πάντα διαφέροντας πάντων ἐθνῶν καὶ τοὺς χειρίστους πλεονάκεις ἀνθρώπων ἐπίδεδεγμένους κινδύνους, οὕτως ἀθέσμοις περιέβαλεν αἰκίαις; ,1
- Γ Μακ. 6,26 Ποῖός με τέτοια παράνομα βασιανιστήρια ἐταλαιπώρησεν αὐτοὺς τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι ἀπ' ἀρχῆς διέκειντο εὐμενῶς πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐνδιεφέροντο διὰ τὰ ἰδικὰ μας πράγματα περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ οἱ ὁποῖοι πρὸς χάριν ἡμῶν εἶχαν ἐκτεθῆ καὶ στους χειροτέρους, πολλὰς φορές, κινδύνους;
- Γ Μακ. 6,27 λύσατε, ἐκλύσατε ἄδικα δεσμὰ· εἰς τὰ ἴδια μετ' εἰρήνης ἐξαποστείλατε, τὰ προπεπραγμένα παραιτησάμενοι.
- Γ Μακ. 6,27 Λύσατε, λύσατε τελείως τὰ ἄδικα δεσμὰ καὶ ἀποστείλατέ τοὺς με εἰρήνην εἰς τὴν πατρίδα τῶν, ἀποκηρύσσοντες ὅσα ἐναντίον τῶν εἶχατε πράξει προηγουμένως.
- Γ Μακ. 6,28 ἀπολύσατε τοὺς υἱοὺς τοῦ παντοκράτορος ἐπουρανοῦ Θεοῦ ζῶντος, ὃς ἀφ' ἡμετέρων μέχρι τοῦ νῦν προγόνων ἀπαραπόδιστον μετὰ δόξης εὐστάθειαν παρέχει τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν.
- Γ Μακ. 6,28 Ἐλευθερώσατε τοὺς υἱοὺς τοῦ παντοκράτορος καὶ ἐπουρανοῦ καὶ ζῶντος Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῶν προγόνων μας μέχρι τῆς σημερινῆς ἡμέρας δίδει εἰς τὰ ἰδικὰ μας πράγματα ἀνεμπόδιστον μετὰ δόξης σταθερότητα”.
- Γ Μακ. 6,29 ὁ μὲν οὖν ταῦτα ἔλεξεν· οἱ δὲ ἐν ἡμέρῃ χρόνῳ λυθέντες τὸν ἅγιον σωτῆρα Θεὸν αὐτῶν εὐλόγουν, ἄρτι τὸν θάνατον ἐκπεφευγότες.
- Γ Μακ. 6,29 Ὁ μὲν, λοιπὸν, βασιλεύς αὐτὰ εἶπε· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἀμέσως, χωρὶς καμμίαν χρονοτριβὴν ἐλύθησαν ἀπὸ τὰ δεσμὰ

- των, εδοξολογούσαν τον άγιον σωτήρα των, τον Θεόν, διότι διέφυγον τον προ ολίγου φοβερόν θάνατον.
- Γ Μακ. 6,30 Εΐτα ό βασιλεύς εις τήν πόλιν άπαλλαγείς, τόν επί τών προσόδων προσκαλεσάμενος, έκέλευσεν οΐνους τε και τά λοιπά πρός εύωχίαν επιπήδεια τούς Ίουδαίους χορηγεΐν επί ήμέρας έπτά, κρίνας αύτούς έν ώ τόπω έδοξαν τόν όλεθρον άναλαμβάνειν, έν τούτῳ έν εύφροσύνη πάση σωτήρια άγειν.
- Γ Μακ. 6,30 Επειτα ο βασιλεύς, όταν επανήλθεν εις την πόλιν, προσεκάλεσε τον εισπράκτορα των προσόδων του και του έδωσεν εντολήν να χορηγήση στους Ιουδαίους επτά ημέρας οΐνον και όσα άλλα εχρειάζοντο δια συμπόσια ευωχίας· κρίνας ότι έπρεπεν οι Ιουδαίοι στον τόπον εκείνον, όπου έπίστευσαν ότι θα έβρισκαν τον όλεθρόν των, εις αυτόν να εορτάσουν με κάθε ευφροσύνην και χαράν την σωτηρίαν των.
- Γ Μακ. 6,31 τότε οι πριν έπνοιείδιοι και πλησίον τουΐ άδου, μάλλον δ' έπ' αύτῳ βεβηκότες, άντι πικρού και δυσαιάκτου μόρου, κώθωνα σωτήριον συστησάμενοι, τόν εις πτώσιν αύτοΐς και τάφον ήτοιμασμένον τόπον κλισίαις κατεμέρισαν πλήρεις χαρμονής.
- Γ Μακ. 6,31 Και τότε οι μέχρι προ ολίγου σκληρώς εμπαιζόμενοι και βασανιζόμενοι Ιουδαίοι, οι οποίοι είχαν ευρεθη πλησίον του άδου, μάλλον δε και είχαν εισέλθει στον άδην, αντί του πικρού και αξιοθρηνήτου θανάτου, οργάνωσαν συμπόσιον σωτηρίας, ώστε ο τόπος εκείνος, που είχε προορισθη ως τόπος σφαγής των και θανάτου, έγινε τόπος χαράς, καταμερισμένος εις τμήματα, όπου καθ' ομάδας εκάθηντο οι Ιουδαίοι και εώρταζαν το συμπόσιον της χαράς.
- Γ Μακ. 6,32 καταλήξαντες δε θρήνου πανόδυρτον μέλος άνέλαβον ώδήν πάτριον, τόν σωτήρα και τερατοποιόν αινοΐντες Θεόν· οΐμωγήν τε πᾶσαν και κωκυτόν άπωσάμενοι χορούς συνίσταντο εύφροσύνης ειρηνικής σημείον.
- Γ Μακ. 6,32 Αφού δε έπαυσαν πλέον τα πληρη οδυρμών πένθημα άσματά των, ήρχισαν να ψάλλουν τους πατροπαραδότους ύμνους, δοξολογούντες τον θαυματουργόν και σωτήρα των Θεόν. Αφού δε απέβαλον πλέον κάθε στεναγμόν και θρήνον, έστησαν χορούς χαράς εις έκφρασιν της ειρηνικής και χαρουμένης ζωής των.
- Γ Μακ. 6,33 ώσαύτως δε και ό βασιλεύς περι τούτων συμπόσιον βαρυ συναγαγών, άδιαλείπτως εις ουρανόν άνθωμολογεΐτο μεγαλοπρεπώς επί τῆ παραδόξῳ γενηθείσῃ αύτῳ σωτηρία.
- Γ Μακ. 6,33 Επίσης και ο βασιλεύς δια τα αυτά γεγονότα ωργάνωσε πλούσιον συμπόσιον, αδιαλείπτως δε και μεγαλοπρεπώς εδόξαζε τον Θεόν δια την σωτηρίαν του, η οποία κατά τόσον θαυμαστόν και παράδοξον τρόπον έγινε δι' αυτόν.
- Γ Μακ. 6,34 οΐ τε πριν εις όλεθρον και οΐωνοβρώτους αύτούς έσεσθαι τιθέμενοι, μετά χαράς άπογραψάμενοι κατεστέναζαν, αισχύνην έφ' έαυτοΐς περιβαλλόμενοι και τήν πυρίπνουν τόλμαν άκλεώς έσβεσμένοι.
- Γ Μακ. 6,34 Οι δε εχθροΐ των Ιουδαίων, οι οποίοι ολίγον προηγουμένως είχαν ακλόνητον την πεποίθησιν ότι οι Ιουδαίοι θα εξολοθρευθούν και θα γίνουν βορά των σαρκοφάγων πτηνών του ουρανού, και οι οποίοι με χαράν τους κατέγραφαν, τώρα ανεστέναζαν, διότι είχαν κατεντροπιασθη. Η δε πυρίνη των θρασύτης εναντίον των Ιουδαίων είχε σβήσει τόσον αδόςως.
- Γ Μακ. 6,35 οΐ τε Ίουδαΐοι, καθώς προειρηκαμεν, συστησάμενοι τόν προειρημένον χορόν, μετ' εύωχίας έν έξομολογήσειν ήλαραΐς και ψαλμοΐς διήγον,
- Γ Μακ. 6,35 Οι Ιουδαίοι, όπως προηγουμένως ανεφέραμεν, έστησαν χορούς, μετείχαν εις χαρμόσυνα συμπόσια και εδόξαζον με ύμνους ευχαριστίας τον Κυριον.
- Γ Μακ. 6,36 και κοινόν όρισάμενοι περι τούτων θεσμόν επί πᾶσαν τήν παροικίαν αύτῶν εις γενεάς, τας προειρημένας ήμέρας άγειν έστησαν εύφροσύνους, ου πότου χάριν και λιχνείας, σωτηρίας δε τῆς δια Θεόν γενομένης αύτοΐς.
- Γ Μακ. 6,36 Ελαβον δε ομόφωνον απόφασιν και ώρισαν, όπως εις όλην την παροικίαν των και εις όλας τας επερχομένας γενεάς εορτάζονται με ευφροσύνην αι προμνημονευθείσαι ημέραι της σωτηρίας των, όχι δια να πίνουν και τρώγουν καλομαγειρευμένα φαγητά, αλλά δια την σωτηρίαν των, η οποία εδόθη εις αυτούς από τον Θεόν.
- Γ Μακ. 6,37 ένέτυχον δε τῳ βασιλεΐ τήν άπόλυσιν αύτῶν εις τά ΐδια αίτούμενοι.
- Γ Μακ. 6,37 Παρεκάλεσαν δε τον βασιλέα να τους αφήση να επανέλθουν εις τα σπίτια των.
- Γ Μακ. 6,38 άπογράφονται δε αύτούς από πέμπτης και εικάδος τουΐ Παχών έως τῆς τετάρτης τουΐ Έπιφι, επί ήμέρας τεσσαράκοντα, συνίστανται δε αύτῶν τήν άπώλειαν από πέμπτης τουΐ Έπιφι έως έβδόμης, ήμέραις τρισίν,
- Γ Μακ. 6,38 Η δια το έργον της εξοντώσεώς των απογραφή των Ιουδαίων υπό των εθνικών έγινεν από της εικοστής πέμπτης του μηνός Παχών μέχρι της τετάρτης του μηνός Επιφι, επί τεσσαράκοντα ήμέρας. Αι δε εναντίον αυτών εν Αλεξανδρεία ταλαιπωρία και βασανισμοΐ διήρκεσαν από της πέμπτης του μηνός Επιφι μέχρι και της εβδόμης του ιδίου μηνός, δηλαδή τρεις ήμέρας.
- Γ Μακ. 6,39 έν αΐς και μεγαλοδόξως επιφάνας τὸ έλεος αύτουΐ ό τῶν όλων δυνάστης άπταιστους αύτούς έρρύσατο όμοθυμαδόν.
- Γ Μακ. 6,39 Επειτα από τας ήμέρας αυτάς, ο Θεός ο παντοκράτωρ έδειξε κατά ένα μεγαλόδοξον τρόπον το έλεός του και εγλύτωσεν αυτούς από τους διωγμούς σώους και αβλαβείς.
- Γ Μακ. 6,40 εύωχοΐντο δε πάνθ' υπό τουΐ βασιλέως χορηγούμενοι μέχρι τῆς τεσσαρεσκαϊδεκάτης, έν ἧ και τήν

έντυχίαν ἐποίησαντο περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν.

Γ Μακ. 6,40

Με τας χορηγηθείσας δε ἀπὸ τον βασιλέα τροφάς οι Ιουδαῖοι ευωχούοντο εἰς συμπόσια ἀπὸ της οἰκίας ἕως της δεκάτης τετάρτης του Ἐπιφί, κατὰ την ὁποίαν παρεκάλεσαν τον βασιλέα να τους ἀφήσῃ ἐλευθέρους.

Γ Μακ. 6,41

συναίνεσας τε αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν αὐτοῖς τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατὰ πόλιν στρατηγούς μεγαλοψύχως τὴν ἐκτενίαν ἔχουσαν.

Γ Μακ. 6,41

Εκεῖνος ἀπεδέχθη τὴν αἰτησίαν των καὶ ἔγραψε πρὸς τοὺς ἀνά τας διαφόρους πόλεις στρατηγούς, κατὰ τὸν τρόπον ἐντονον, τας καλύτερας συστάσεις δια τοὺς Ιουδαίους, τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν.

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 7

Γ Μακ. 7,1

«Βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον στρατηγοῖς καὶ πᾶσι τοῖς τεταγμένοις ἐπὶ πραγμάτων χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι·

Γ Μακ. 7,1

Ὁ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ, εὐχομαι χαρὰν καὶ υγίαν στους ἀνά τὴν Αἴγυπτον στρατηγούς καὶ εἰς ὅλους τοὺς υπαλλήλους τοὺς διορισμένους δια τας υποθέστου βασιλείου.

Γ Μακ. 7,2

ἐρρῶμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, κατευθύναντος ἡμῖν τοῦ μεγάλου Θεοῦ τὰ πράγματα καθὼς προαιρούμεθα.

Γ Μακ. 7,2

Καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι υγιαίνομεν, ὅπως καὶ τὰ τέκνα μας, διότι ὁ μέγας Θεὸς διητύθυε τὰ πράγματά μας, ὅπως καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, ηθέλομεν.

Γ Μακ. 7,3

τῶν φίλων τινές, κακοηθεῖα πικνότερον ἡμῖν παρακείμενοι, συνέπεισαν ἡμᾶς εἰς τὸ τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ἰουδαίου συναθροίσαντας σύστημα κολάσασθαι ξενιζούσας ἀποστατῶν τιμωρίας,

Γ Μακ. 7,3

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς φίλους μας ἀπὸ κακὰς συχνότερα διαθέσεις ἐναντίον ἡμῶν παρακινούμενοι μας ἔπεισαν, να συγκεντρώσωμεν εἰς μίαν ομάδα τοὺς Ιουδαίους, που εὐρίσκοντο στο βασιλείον μου, καὶ να τοὺς τιμωρήσωμεν με τρομεράς καὶ ἀσυνήθεις βασάνους, ὅπως τιμωροῦνται οἱ ἐπαναστάται.

Γ Μακ. 7,4

προσφερόμενοι μήποτε εὐσταθήσῃν τὰ πράγματα ἡμῶν, δι' ἣν ἔχουσιν οὗτοι πρὸς πάντα τὰ ἔθνη δυσμένειαν, μέχρις ἂν συντελεσθῇ τοῦτο.

Γ Μακ. 7,4

Υπέβαλαν δε εἰς ἡμᾶς αὐτὰ, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ποτὲ τὰ πράγματά μας δε θα προοδεύσουν ἐξ αἰτίας του μίσους, που τρέφουν οἱ Ἐβραῖοι ἐναντίον ὅλων των ἐθνῶν. Ἐλπίς καὶ βεβαιότης προόδου ὑπάρχει, ὅταν σταματήσῃ αὐτὴ ἡ κατάστασις.

Γ Μακ. 7,5

οἱ καὶ δεσμίους καταγαγόντες αὐτοὺς μετὰ σκυλῶν ὡς ἀνδράποδα, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπιβούλους, ἄνευ πάσης ἀνακρίσεως καὶ ἐξετάσεως ἐπεχείρησαν ἀνελεῖν, νόμου Σκυθῶν ἀγριωτέραν ἐμπεπορημένοι ὠμότητα.

Γ Μακ. 7,5

Αὐτοὶ, λοιπόν, σιδηροδεσμίους τοὺς ὠδήγησαν εἰς τὴν παραλίαν με πολλὰς βασάνους, ὡς εἰς ἐπρόκειτο δι' ἀνδράποδα, μᾶλλον δε δια κακούργους. Καὶ ταῦτα χωρὶς καμμίαν προηγουμένως ἀνάκρισιν καὶ ἐξέτασιν. Ἀπεφάσισαν δε να τοὺς ἐξολοθρεύσουν ἐμποτισμένοι ἀπὸ τέτοια ὠμότητα, ἡ ὁποία εἶναι ἀγριωτέρα καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς σκληροὺς νόμους των Σκυθῶν.

Γ Μακ. 7,6

ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις σκληρότερον διαπειλησάμενοι, καθ' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπιείκειαν, μόλις τὸ ζῆν αὐτοῖς χαρισάμενοι καὶ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν ἐγνωκότες ἀσφαλῶς ὑπερησπικότα τῶν Ἰουδαίων, ὡς πατέρα ὑπὲρ υἱῶν διαπαντὸς ὑπερμαχοῦντα,

Γ Μακ. 7,6

ἡμεῖς δι' ὅλα αὐτὰ τοὺς ηπειλήσαμεν κατὰ τὸν σκληρότερον τρόπον καὶ ἐπειδὴ ἐφαρμόζομεν τὴν ἐπιείκειαν, που δεῖκνυομεν πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἐχαρίσαμεν εἰς αὐτοὺς μόλις τὴν ζωὴν, ὅταν εἶδομεν οφθαλμοφανῶς, ὅτι ὁ ἐπουράνιος Θεὸς υπερασπίζει τοὺς Ιουδαίους με κάθε ἀσφάλειαν καὶ ὡς ἀν πατέρας υπερμαχεῖ ὑπὲρ των υἱῶν του πάντοτε.

Γ Μακ. 7,7

τὴν τε τοῦ φίλου ἦν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς βεβαίαν καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν εὖνοιαν ἀναλογισάμενοι, δικαίως ἀπολελύκαμεν πάσης καθ' ὄντιν αἰτίας τρόπον

Γ Μακ. 7,7

Τοὺς ἀπηλλάξαμεν δε ἀπὸ κάθε κατηγορίας ὑθενδήποτε προερχομένην καὶ τοὺς ἀφήσαμεν ἐλευθέρους, διότι ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν σταθερὰν φιλίαν, που ἔχουν οἱ Ιουδαῖοι πρὸς ἡμᾶς, καὶ τὴν εὖνοιαν, τὴν ὁποίαν οἱ πρόγονοὶ μας εἶχαν δεῖξει πρὸς αὐτοὺς.

Γ Μακ. 7,8

καὶ προστετάχαμεν ἐκάστω πάντας εἰς τὰ ἴδια ἐπιστρέφειν, ἐν παντὶ τόπῳ μηθενὸς αὐτοὺς τὸ σύνολον καταβλάπτοντος, μήτε ὀνειδίζειν περὶ τῶν γεγενημένων παρὰ λόγον.

Γ Μακ. 7,8

Διατάσσομεν, λοιπόν, τὸν καθένα ἀπὸ σας, να συνεργήσετε δια τὴν ἐπιστροφὴν ὅλων αὐτῶν εἰς τὴν πατρίδα των, χωρὶς κανεὶς ἀπὸ ὅλους σας εἰς κάθε τόπον οὐδὲ ἐπ' ἐλάχιστον να τοὺς βλάβῃ ἢ να τοὺς χλευάσῃ, δια τὰ παράλογα γεγονότα, τα ὁποία ἔλαβον χώραν ἐναντίον των.

Γ Μακ. 7,9

γινώσκετε γὰρ ὅτι κατὰ τούτων, ἐάν τι κακοτεχνήσωμεν πονηρὸν ἢ ἐπιλυπήσωμεν αὐτοὺς τὸ σύνολον, οὐκ ἀνθρώπον, ἀλλὰ τὸν πάσης δεσπόζοντα δυνάμεως Θεὸν ὑψιστον ἀντικείμενον ἡμῖν ἐπ' ἐκδικήσῃ τῶν πραγμάτων κατὰ πᾶν ἀφεύκτως διὰ παντὸς ἔξομεν. ἔρρωσθε».

- Γ Μακ. 7,9 Μαθετε, ότι, εάν διαπράξωμεν κάτι κακόν εναντίον των η γενικώς τους λυπήσωμεν, δεν θα λυπήσωμεν άνθρωπον αλλά τον ύψιστον Θεόν, ο οποίος κυριαρχεί επί όλων των δυνάμεων του κόσμου και θα τον έχωμεν ισοβίως και αναποφεύκτως εκδικητήν και τιμωρόν δια τας παρανόμους πράξεις μας. Υγιαίνετε”.
- Γ Μακ. 7,10 Λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην οὐκ ἐσπούδασαν εὐθέως γενέσθαι περὶ τὴν ἄφοδον, ἀλλὰ τὸν βασιλέα προσηξίωσαν τοὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων τὸν ἅγιον Θεὸν αὐθαιρέτως παραβεβηκότας καὶ τοῦ Θεοῦ τὸν νόμον τυχεῖν δι’ αὐτῶν τῆς ὀφειλομένης κολάσεως,
- Γ Μακ. 7,10 Οἱ Ἰουδαῖοι, ὅταν ἔλαβαν αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν, δεν ἐβιάσθησαν να ἀναχωρήσουν ἀμέσως, ἀλλὰ παρεκάλεισαν τὸν βασιλέα, ὅπως στους Ἰουδαίους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐλευθέρως καὶ χωρὶς ἐξαναγκασμῶν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὸν ἅγιον Θεὸν καὶ κατεπᾶτησαν τὸν θεῖον νόμον, ἐπιβλητὴ ἡ ὀφειλομένη τιμωρία.
- Γ Μακ. 7,11 προφερόμενοι τοὺς γαστρὸς ἔνεκεν τὰ θεῖα παραβεβηκότας προστάγματα μηδέποτε εὐνοήσειν μηδὲ τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν.
- Γ Μακ. 7,11 Ἐλεγαν δε καὶ τοῦτο, ὅτι ὅσοι δια λόγους κοιλιοδουλείας παραβαίνουν τα θεῖα προστάγματα, ποτὲ δεν θα ἔχουν καλὴν διαγωγὴν ἀπέναντι καὶ τῶν πραγμάτων τοῦ βασιλέως.
- Γ Μακ. 7,12 ὁ δὲ τάληθὲς αὐτοὺς λέγειν παραδεξάμενος καὶ συναινέσας ἔδωκεν αὐτοῖς ἄδειαν πάντων, ὅπως τοὺς παραβεβηκότας τοῦ Θεοῦ τὸν νόμον ἐξολοθρεύσῃ κατὰ πάντα τὸν ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τόπον μετὰ παρήρησις ἄνευ πάσης βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ ἐπισκέψεως.
- Γ Μακ. 7,12 Ο βασιλεὺς παρεδέχθη, ὅτι αὐτοὶ ὄντως λέγουν τὴν ἀλήθειαν, συγκατετέθη καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἄδειαν, να ἐξολοθρεύσῃ εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ βασιλείου τοῦ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν παραβῆ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Να ἐπιβάλουν τὴν τιμωρίαν αὐτὴν μετὰ θάρρους, χωρὶς καὶ να περιμένουν ἐιδικὴν βασιλικὴν διαταγὴν, ἡ ἔστω καὶ ἀπλὴν γνώσιν ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως.
- Γ Μακ. 7,13 τότε κατευφημήσαντες αὐτόν, ὡς πρέπον ἦν, οἱ τούτων ἱερεῖς καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἐπιφωνήσαντες τὸ ἀλληλουῖα, μετὰ χαρᾶς ἀνέλυσαν.
- Γ Μακ. 7,13 Τότε οἱ Ἰουδαῖοι ἐπευφήμησαν τὸν βασιλέα, ὅπως ἄλλωστε ἦτο καὶ πρέπον, οἱ ἐξ αὐτῶν ἱερεῖς καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἀνεφώνησαν τὸ “ἀλληλουῖα” καὶ ἀνεχώρησαν κατόπιν μετὰ χαρᾶς.
- Γ Μακ. 7,14 τότε τὸν ἐμπεσόντα τῶν μεμιασμένων ὁμοεθνῆ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκολάζοντο καὶ μετὰ παραδειγματισμῶν ἀνήρουν.
- Γ Μακ. 7,14 Ἐπειτα οἰοιοδήποτε ὁμοεθνῆ τῶν συναντούσαν στὸν δρόμον τῶν, ο ὁποῖος, καθ’ ὃ ἐξωμότης, ἦτο μολυσμένος, τὸν ἐτιμωρούσαν, τὸν διεπτόμπευαν καὶ τὸν ἐφόνευαν.
- Γ Μακ. 7,15 ἐκείνη δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀνείλον ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας καὶ ἤγαγον εὐφροσύνην μετὰ χαρᾶς τοὺς βεβήλους χειρωσάμενοι.
- Γ Μακ. 7,15 Κατὰ τὴν ἡμέραν δε ἐκείνην ἐφόνευσαν περισσοτέρους ἀπὸ τριακοσίους ἐξωμότας ἄνδρας καὶ ἐώρτασαν με μεγάλην χαρὰν, διότι ἔδωσαν τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν στους βεβήλους αὐτοὺς.
- Γ Μακ. 7,16 αὐτοὶ δὲ οἱ μέχρι θανάτου τὸν Θεὸν ἐσχηκότες, παντελῆ σωτηρίας ἀπόλαυσιν εἰληφότες, ἀνέζευξαν ἐκ τῆς πόλεως παντοίοις εὐωδέστατοις ἄνθεσι κατεστεμμένοι μετ’ εὐφροσύνης καὶ βοῆς, ἐν αἰνοῖς καὶ παμμελέσιν ὕμνοις εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν αἰωνίῳ σωτήρι τοῦ Ἰσραὴλ.
- Γ Μακ. 7,16 Αὐτοὶ δὲ, που μέχρι θανάτου εἶχαν μείνει πιστοὶ στὸν Θεὸν καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπῆλυσαν τὴν πλήρη σωτηρίαν τῶν, ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν πόλιν καταστεφανωμένοι με διάφορα εὐωδέστατα ἄνθη· ὕμνουσαν τὸν Θεὸν με χαρὰν καὶ με κραυγὰς χαρᾶς καὶ εὐχαριστοῦσαν με μελωδικώτατα ἄσματα τὸν Θεὸν τῶν πατέρων τῶν, τὸν αἰώνιον σωτήρα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Γ Μακ. 7,17 Παραγεννηθέντες δὲ εἰς Πτολεμαῖδα τὴν ὀνομαζομένην διὰ τὴν τοῦ τόπου ἰδιότητα ῥοδοφόρον, ἐν ἧ προσέμεινεν αὐτοὺς ὁ στόλος κατὰ κοινήν αὐτῶν βουλήν ἡμέρας ἑπτὰ,
- Γ Μακ. 7,17 Δια τῶν πλοίων ἦλθον εἰς τὴν Πτολεμαῖδα, ἡ ὁποία ὀνομάζετο ῥοδοφόρος, ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος τοῦ τόπου να εὐδοκιμοῦν ἐκεῖ τα ῥόδα. Ο στόλος τοὺς ἐπερίμενε σύμφωνα με κοινήν τῶν ἀπόφασιν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
- Γ Μακ. 7,18 ἐκεῖ ἐποίησαν πότον σωτήριον, τοῦ βασιλέως χορηγήσαντος αὐτοῖς εὐψύχως τὰ πρὸς τὴν ἄφιξιν πάντα ἐκάστω ἕως εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.
- Γ Μακ. 7,18 Ἐκεῖ ὠργάνωσαν συμπόσιον δια τὴν σωτηρίαν, ἐφ’ ὅσον ο βασιλεὺς εἶχε χορηγήσει εἰς αὐτοὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς ὅλα τα μέσα δια τὴν ἄφιξιν ὅλων καὶ ἐνός ἐκάστου ἀπὸ αὐτοὺς μέχρι τῆς ἰδιατέρας τοῦ οἴκιος.
- Γ Μακ. 7,19 καταχθέντες δὲ μετ’ εἰρήνης ἐν ταῖς πρεπούσαις ἐξομολογήσεσιν, ὡσαύτως κάκεῖ ἔστησαν καὶ ταῦτας ἄγειν τὰς ἡμέρας ἐπὶ τὸν τῆς παροικίας αὐτῶν χρόνον εὐφροσύνης.
- Γ Μακ. 7,19 Ἀφοῦ δε ἀπεβιβάσθησαν με εἰρήνην εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἀνέπεμψαν πρὸς τὸν Θεὸν τοὺς πρέποντας ὕμνους δοξολογίας καὶ εὐχαριστίας, ὥρισαν να εορτάζουν ἐκεῖ με χαρὰν τὰς ἡμέρας αὐτὰς κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, που θα εὐρίσκοντο εἰς τὴν ξένην χώραν.
- Γ Μακ. 7,20 ἄς καὶ ἀνιέρωσαντες ἐν στήλῃ κατὰ τὸν συμποσίας τόπον προσευχῆς καθιδρῦσαντες, ἀνέλυσαν ἀσινεῖς, ἐλεύθεροι, ὑπερχαρεῖς, διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης καὶ ποταμοῦ ἀνασωζόμενοι τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιταγῇ, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν

- Γ Μακ. 7,20 Αφού δε καθιέρωσαν και εχάραξαν εις στήλην τας εορτασίμους αυτάς ημέρας, ώρισαν δε τον τόπον εκείνον ως τόπον προσευχής, επέστρεψαν κατόπιν σώοι, ελεύθεροι, υπερβολικά χαρούμενοι, ο καθένας εις την πατρίδα του, δια της ξηράς, δια της θαλάσσης και δια των ποταμών, σύμφωνα με την διαταγήν του βασιλέως.
- Γ Μακ. 7,21 και πλείστην ἢ ἔμπροσθεν ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἐξουσίαν ἐσχηκότες μετὰ δόξης καὶ φόβου, τὸ σύνολον ὑπὸ μηδενὸς διασεισθέντες τῶν ὑπαρχόντων.
- Γ Μακ. 7,21 Ἐπειτα δε ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ἀπέκτησαν μεγαλυτέραν δύναμιν ἀπέναντι των εχθρῶν των, ἀπὸ ὅσῃν εἶχαν προηγουμένως. Ἀπελάμβανον δόξαν και ἐνέπνεον φόβον στους ἀντιθέτους. Γενικῶς δε εκ μέρους ουδενὸς τίποτε ἀπὸ τα ὑπάρχοντά των δεν διεκινδύνευε πλέον.
- Γ Μακ. 7,22 καὶ πάντα τὰ ἑαυτῶν πάντες ἐκομίσαντο ἐξ ἀπογραφῆς, ὥστε τοὺς ἔχοντάς τι μετὰ φόβου μεγίστου ἀποδοῦναι αὐτοῖς, τὰ μεγαλεῖα τοῦ μεγίστου Θεοῦ ποιήσαντος τελείως ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτῶν.
- Γ Μακ. 7,22 Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅλοι ἀνεξαιρέτως, ἐπῆραν τας περιουσίας των, αἱ ὁποῖαι εἶχαν προγραφῆ. Καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμα ἀπὸ τους ἐθνικοὺς, που εἶχαν πάρει κάτι ἀπὸ τας περιουσίας των Ἰουδαίων, τα ἐπέστρεψαν εις αὐτοὺς μετὰ μεγάλου φόβου. Ὁ μέγιστος Θεὸς ἔκαμεν ἔτσι τόσον μεγάλα θαύματα μέχρι τέλους δια την σωτηρίαν των.
- Γ Μακ. 7,23 εὐλογητὸς ὁ ῥύστης Ἰσραὴλ εἰς τοὺς αἰὲ χρόνους. Ἀμήν.
- Γ Μακ. 7,23 Δοξασμένους ας εἶναι ο Θεός, ο λυτρωτής των Ἰσραηλιτῶν, στους αἰῶνας των αἰῶνων. Ἀμήν.